

Giới thiệu Cậu Chủ Xin Tha Cho Em

Thể loại H+,Ngôn tình pha lẫn 1 chút teen

Nguyệt Lăng đang tưới hoa ngoài vườn. Nhiệm vụ của cô là mỗi sáng tưới hoa đều đặn và chăm sóc cậu chủ

Nguyệt Lăng từ nhỏ mồ côi mẹ phải sống với dì ghê. Nào ngờ bà dì ghê này vô cùng tham lam và độc ác.

Mụ ta đã bán cô với giá rất cao. Rất may cô gặp được Hàn phu nhân- người giàu có nhất nhì thành phố.

Cô được mua về với vị trí là người ở. Phải hầu hạ cậu chủ, không được làm trái lời. Xem ra cô vào đây cũng được 3 năm rồi. Năm nay cô đã tròn 18 rồi

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Chiếm đoạt(H+)

H+ nha. Lần đầu viết xin thông cảm ạ.v

Nguyệt Lăng đang tưới hoa ngoài vườn. Nhiệm vụ của cô là mỗi sáng tưới hoa đều đặn và chăm sóc cậu chủ

Nguyệt Lăng từ nhỏ mồ côi mẹ phải sống với dì ghê. Nào ngờ bà dì ghê này vô cùng tham lam và độc ác.

Mụ ta đã bán cô với giá rất cao. Rất may cô gặp được Hàn phu nhân- người giàu có nhất nhì thành phố.

Cô được mua về với vị trí là người ở. Phải hầu hạ cậu chủ, không được làm trái lời. Xem ra cô vào đây cũng được 3 năm rồi. Năm nay cô đã tròn 18 rồi

- "Nguyệt Lăng". Tiếng của Anh gọi cô từ xa

Nguyệt Lăng nghe tiếng Anh gọi hốt hải chạy vào phòng anh.

- "Cậu chủ có gì sai bảo"

Anh lườm cô, hắng giọng

- "Tôi đã nói ở trước mặt tôi gọi Thiên Lâm là được rồi"

Nguyệt Lăng lắc đầu nguầy nguậy, cúi đầu khẽ nói

- "Sao được cậu là cậu chủ của tôi"

- "Gọi không?" - Ánh mắt đầy sát khí của anh khiến cô khiếp sợ

- "Cậu.. "

Thiên Lâm nhủ mày, anh lôi tay cô về phía mình. Ôm chặt lấy cô. Cái ôm bất ngờ khiến cho Nguyệt Lăng không kịp phản ứng

- "Cậu chủ, xin người buông Nguyệt Lăng ra". Cô cố đẩy dựa khỏi bàn tay rắn chắc

của anh. Ngược lại anh còn xiết chặt hơn.

- "Em xin cậu, cậu chủ bà chủ mà thấy sẽ đánh chết em"

Đường như anh bỏ qua những lời nói của cô. Anh gục đầu vào cổ cô, hơi thở nóng ấm của anh khiến cô giật mình

- "Cậu chủ.. "

- "Có lẽ tôi phải mạnh tay với em _Anh cười gian tà nhìn cô

Nguyệt Lăng cố đẩy Anh ra nhưng vô ích. Sức của Anh làm sao mà chống lại 1 người con trai được cơ chứ.

- "Cậu chủ thả em. "

Chữ "ra" chưa được phát ra thì đã bị bật miệng bởi 1 nụ hôn lướt qua.

- "Nguyệt Lăng tôi yêu em"- Cặp môi của anh khẽ mấp máy.

Anh cúi người dán môi anh lên đôi môi đỏ mọng ấy. Nguyệt lăng cố vùng vẫy, anh càng hôn mạnh hơn. Anh đẩy cô xuống giường

Nguyệt Lăng nước mắt dàn dụa cố chống cự nhưng anh càng xiết chặt hơn.

Cánh tay gian tà của anh mò xuống dưới xé toạc váy cô ra. Nguyệt Lăng khoả thân trước mặt anh

- "Em xin cậu"- cô khóc nức lên

- "Đừng căng thẳng, tôi sẽ giúp em trở thành cô chủ nhà họ Hàn"

Đôi môi anh rời môi cô tiến xuống phía cổ cô. Anh hôn lên chiếc cổ trắng nõn nà ấy, rồi xuống phần xương quai xanh..

Cánh tay dường như không để yên lần mò xuống ngực cô. Bàn tay anh vuốt ve bộ ngực đang phập phồng của cô. Nguyệt Lăng khẽ lùi lại

- "Đừng.. Em.. Xin.. Cậu"- Ánh mắt sợ hãi của cô không dám nhìn thẳng anh

Thiên Lâm cảm thấy kích thích khi nhìn thấy cô như vậy. Anh đè chặt tay cô, bàn tay nắn bóp, xoa nắn 2 trái bồng đảo.

- "U..ư..a.. Cô khẽ rên rỉ

Thiên Lâm cời hết quần Áo mình ra. Nguyệt Lăng sững sờ khi nhìn vào ngực anh. Anh có một cơ thể rất săn chắc. Nhìn xuống hạ bộ anh, cô bất giác đỏ mặt quay đi

Anh đưa tay khẽ chạm vào nơi tư mật của cô. Nguyệt Lăng khẽ nhủ thầm. Cô cảm thấy giắt khó chịu nhưng trong thâm tâm cô lại khao khát anh tiếp tục

Thiên Lâm dùng lực kéo 2 chân cô ra. Đưa lưỡi thưởng thức 2 cánh hoa xinh đẹp. Nhìn vẻ mặt nhăn nhó của cô dực vọng trong người anh càng tăng cao

:v tư mật của cô đã ướt át hết rồi. Anh khẽ cười, đưa cái đó của mình vào giữa 2 chân cô. Đôi môi anh chặn lấy môi cô

- "Um.. Um.. Tiếng rên khẽ của cô khiến anh cảm thấy vui vẻ

Cảm giác đầu đốn ở phần dưới khiến cô khó chịu. Anh liên tục đưa đẩy khiến anh cảm thấy thoải mái kì lạ..

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Cậu chủ đừng lại đi

- "Em cảm thấy sợ chứ? "

Thiên Lâm vừa hôn vừa giúp cậu bé hoạt động ở dưới. Tay anh không chịu để yên, bàn tay dầm dẫm di chuyển lên ngực cô. Xoa nắn đủ kiểu

Nguyệt Lăng cảm thấy khó chịu vô cùng. Phần dưới của cô phải chịu đựng cái đó của anh lúc đầu rất đau dần dần không còn đau nữa

- "Cậu chủ.. U..m.. Bà chủ sẽ giết em mất"- Cô thờ hồn hên khẽ nói

- "Cứ để mẹ anh biết đi".

Lời nói của anh vô tư không nghĩ đến hậu quả:v

Anh rút cậu nhỏ của mình khỏi tư mật của cô. Nơi ấy của cô đã ẩm ướt từ lúc nào.

Anh thay đổi tư thế. Lúc đầu anh nằm trên còn giờ cô nằm trên.

- "Cậu chủ xin người tha cho tôi!,-Mắt cô đỏ hoe nhìn anh. Thiên Lâm thờ ơ không để ý ánh mắt của cô

Tay anh chạm nhẹ vào mông cô. Nguyệt Lăng co rúm người lại

Anh cho cô ngồi lên người mình cái đó lại được đưa vào người coi lần nữa

- "Ừm. Nguyệt Lăng anh yêu em. "Giọng anh vang lên bên tai cô đầy dâm dâm

Tay anh không ngừng sờ soạng khắp người cô

- "Nguyệt Lăng anh không chịu được nữa rồi"

- "Á.. Á.. Á. Đau.. "

Một đợt khí âm tràn vào người coi. Anh ra rồi

Ánh mắt cô dừng lại trên chiếcgrap. Vết màu đỏ. Là máu, cô đã mất thứ quý giá nhất của người con gái.

Nguyệt Lăng ôm mặt khóc

- "Nín nào, tôi sẽ lấy em? "Anh khẽ vỗ vai an ủi cô

Nguyệt Lăng ngược mặt lên nhìn anh. Người mà cô gọi là cậu chủ lại có thể làm chuyện này với cô

- "Không. Không thể được em phải đi ngay". Nguyệt Lăng bước vội xuống giường tìm quần Áo.

Nhưng quần Áo đã bị anh xé làm mấy mảnh rồi.

- "Tính đi đâu? "- Anh kéo cô ngồi lên người mình. Ngồi lên đùi anh, cái đó của anh chạm vào da thịt khiến cô bất giác rùng mình

Hàn Mỹ Lệ bước ra vườn. Bình hoa, tươi ở đây mà con bé Nguyệt Lăng đi đâu rồi

Con bé này hư thật. Hay nó đang ngủ nh? Có khi nó đang trong phòng chăm sóc cho Lâm Thiên Lâm

Bà rào bước về phía phòng anh

- "Nguyệt Lăng đâu. Ra đây bà biểu"

Tiếng của mẹ anh khiến cả 2 đều giật mình. Sao mẹ anh lại tìm cô vào lúc này

Tiếng bước chân của bà ngày càng gần hơn. Thôi rồi quả này cô xong đời rồi. Ai đó làm ơn cứu cô với...

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Hoảng hốt

Bước chân càng ngày càng gần. Nguyệt Lăng mặt trở nên trắng bệch

Cạch...

"Thiên Lâm."- Hàn phu nhân mở cửa bước vô phòng anh

Căn phòng trở nên yên tĩnh như chưa có chuyện gì xảy ra. Chiếc grap đã bị chiếc chăn che đi những dấu vết làm chuyện mờ ám

Thiên Lâm từ phòng tắm bước ra. Khăn trắng quấn bên dưới cười tươi nhìn mẹ

- "Mẹ sao mẹ lại vô đây"

Bà mỉm cười nhìn anh

- "Mẹ không thấy Nguyệt Lăng đâu, mẹ nghĩ nó ở đây

Ánh mắt bà liếc mọi thứ, Thiên Lâm hơi chột dạ. Mẹ anh mà ở đây càng lâu thì cô chỉ có nước chết.

- "Nguyệt Lăng ra siêu thị rồi mẹ, con có nhờ cô ấy mua cho con miếng cao dán, con hơi đau lưng ạ"

Nghe câu nói là vậy, lông mày khẽ nhíu lại. Con trai đau bố mẹ nào cũng sốt. Chồng bà đã đi công tác xa thỉnh thoảng mới về. Thiên Lâm là con một, cậu mà có mệnh hệ gì chắc bà không sống nổi

- "Thôi được rồi con nghỉ đi bao giờ con bé về bảo nó nấu cho con bát canh, mẹ đến giờ làm rồi"

Tầm lưng vừa khuất, gương mặt anh thay đổi 180°. Anh mở cửa tủ. Bên trong Nguyệt Lăng ngồi trong tủ run lấy bầy

- "Không sao rồi". Anh đưa tay bế cô ra khỏi tủ

Tay Nguyệt Lăng vô thức ôm lấy cổ anh. Ánh mắt chạm nhau. Thiên Lâm khẽ hôn lấy đôi môi cô.

Trên người cô mặc chiếc sơ mi mỏng tang của anh, do không mặc đồ lót bộ ngực cô cọ cọ ngực anh. Cổ áo rộng lộ ra xương quai xanh đầy mê hoặc. Đôi chân dài trắng nõn cứ cọ cọ như muốn gọi tình anh

- "Em lại làm tôi nổi dục vọng rồi". Cô nhìn chằm chằm anh.

Anh như một con thú đói lao vào cô cầu xé. Chiếc áo sơ mi bị vạt xuống đất không thương tiếc. Bàn tay tà mị lần mò xuống bộ ngực đầy đặn ấy.

Thiên Lâm tay kia nắm một bên vú một bên cúi miệng xuống mà mút, đầu lưỡi ve vãn nụ hoa xinh đẹp. Đôi gò bồng đảo được anh chăm sóc đủ hình dạng.

Cắn mút chán bàn tay ấy di chuyển xuống tư mật của cô. Ngón trỏ ấn nhẹ vào sâu bên trong âm đạo. Thân hình cô trở lên uốn éo. Hai đầu ngực căng cứng dựng lên. Thiên Lâm hôn môi cô rồi hôn từ cổ di chuyển xuống bụng. Đôi mắt Nguyệt Lăng như người bị phê thuốc, cô cảm thấy vô cùng khó chịu.

Anh dùng ngón trỏ ấn sâu vào trong huyết đạo. Nơi ấy đã ra đầy nước âm thủy.

- "Em xem em ra đầy tay tôi rồi này"-Anh cười nhìn cô. Hoá ra cô cũng đã ra rồi.

- "Àn.. U.. U cậu chủ mạnh lên..."

Nghịch chán chê Thiên Lâm cúi đầu xuống đưa lưỡi vào huyết đạo của cô thăm dò. Hai chân cô kẹp chặt đầu anh. Đầu lưỡi khuấy đảo liên tục khiến cô cảm thấy khó chịu nhưng lại vô cùng thỏa mãn

Thiên Lâm cởi bỏ chiếc khăn trắng. Cô nhìn rõ thấy côn thịt của anh cương cứng, đầu ngẩng cao.

Anh dùng côn thịt cọ vào phía đùi của cô. Anh cứ trêu ghẹo khiến cô phải cô khó chịu.

Ngay lúc này cô muốn cái đấy.

- "Thiên Lâm cho vào đi. Em.. Khó chịu quá". Cơ thể cô cứ uốn éo

- "Nói yêu tôi đi". Anh ghé sát tai cô thì thảo giọng đầy ám dục

- "Thiên.. Lâm.. Em yêu anh.. Cho vào đi.. U.. Àn... ừm

Nghe câu đấy anh thấy thỏa mãn. Côn thịt xiên thẳng vào hai cánh hoa của cô. So với lúc đầu đau thì lúc này cô lại cảm thấy vô cùng sung sướng.

Từng nhịp từng nhịp di chuyển. Tốc độ của anh hơi chậm khiến cô khó chịu

- "A.. A.. A. Cậu giết chết em rồi.. Mạnh nữa đi cậu"

- "Chạm vào cái này của tôi đi". Anh ám chỉ cái đấy của anh

Cô cố gắng dẩy chạm tay vào thứ đang cương cứng ấy.

- "Từ nay em là của Hàn Thiên Lâm này"-Anh thì thảo bên tai cô

Tiếng rên đầy tà mị lại vang vọng khắp căn phòng

.....

Nguyệt Lăng đứng trước cửa phòng cậu. Vậy là cô không còn là xử nữ nữa. Liệu bà chủ sẽ chấp nhận cô chứ?

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Quyến rũ

Nguyệt Lăng bước ra khỏi căn phòng đó tình cờ đụng trúng mặt người giúp việc tên Ngọc Huyết.

Cô hầu này tuổi tác cũng không xấp xỉ Nguyệt Lăng bao nhiêu. Từ lúc cô bước vào căn nhà này cô ta đã tìm mọi thủ đoạn để bà chủ đuổi cô ra.

Nhưng nào ngờ bà chủ lại càng yêu quý cô hơn. Cô ta càng sinh hận, căm ghét vô cùng.

- "Nguyệt Lăng" _ Tiếng nói khiến Nguyệt Lăng giật mình.

Cô ta quan sát kĩ người cô. Quần áo có chút xộc xệch, gương mặt tái nhợt đi. Biểu hiện rất kì lạ. Không lẽ...

Không thể nào!. Sao có thể chứ. Cô ta lắc đầu nguầy nguậy, cậu chủ với con nhỏ đó làm sao xảy ra chuyện ấy được

- "Chuyện gì" _ Cô đáp

Con nhỏ bữu môi nhìn cô đầy khinh bỉ.

- "Gương mặt mày không ổn, có phải làm chuyện gì xấu không?"

Câu nói như chặn đứng tâm lí cô. Sao cô ta đoán được. Cô cần bình tĩnh, con nhỏ này rất xảo quyệt.

- "Cô nói gì vậy, tôi hơi mệt thôi. Với lại cô sao lại ở đây, Phòng cậu chủ chỉ có tôi và bà chủ mới được tới gần"

Con nhỏ nghe vậy nghiêng răng ken két. Cô ta dám lên mặt với mình à. Nó xô cô một cách thô bạo khiến cô ngã lăn ra nền đất.

- "Mày đừng tưởng mày được cậu chủ cưng chiều thì muốn làm gì thì làm. Tao nói cho mày biết cậu chủ là của tao mày nghe rõ chưa!?" _ Nó dậm chân tính bỏ đi, ánh mắt nhìn cô như muốn ăn tươi nuốt sống

Nguyệt Lăng vừa mệt, vừa đau cổ gượng sức mà đứng dậy. Cô hét với giọng đầy thách thức

- "Cậu chủ là của mày, vậy mày thử quyến rũ cậu chủ đi".

Bước chân cô ta khựng lại.

Ngọc Huyết cô đây mà phải thua con nhỏ nhà quê đó ư:)). Muốn thì ta sẽ chiều.

- "Được thôi tối nay tao sẽ qua phòng quyến rũ cậu chủ, rồi tao sẽ là phu nhân, chủ của mày."

9h P.M

Sau khi mọi người ăn tối xong. Theo đúng lời hứa con nhỏ Ngọc Huyết tắm rửa sạch sẽ, trang điểm lộng lẫy, trát thật nhiều mỹ phẩm lên mặt Nguyệt Lăng nhìn muốn ói.

Nó chọn một bộ váy ngắn cũn cỡn lơ lửng giữa đùi, mảnh vải trước ngực hở hang nhìn rõ cả đôi bông đào mơn mơn của nó. Con nhỏ cố tình không mặc đồ lót muốn quyến rũ đàn ông.

Hoàn thành xong cô ta lên lút tiến tới căn phòng của cậu chủ. Nguyệt Lăng cũng đi theo sau để xem cô ta dở trò gì.

Cốc cốc!..

- "Vào đi"

Hàn Thiên Lâm mãi mê đọc tài liệu cứ ngỡ là Nguyệt Lăng. Một bàn tay dâm đang luồn từ cổ áo xuống bộ ngực rắn chắc của anh.

Anh rùng mình quay lại do phòng tối nên anh cứ ngỡ là Nguyệt Lăng khề mắng yêu cô

- "Em làm gì vậy, tôi đang bận"

Nhưng bàn tay ấy vẫn không chịu yên phận luồn xuống hạ bộ cậu, khề vuốt ve đầy khiêu khích.

- "Em không muốn để tôi làm việc hả? được rồi tôi sẽ chiều em"

Thiên Lâm đẩy người con gái đó xuống giường xé toạc quần áo cô ta ra.

Đôi gò bồng đảo của cô ta to hơn Nguyệt Lăng, nơi tư mật ấy nhìn cũng lạ hơn, vì không mặc đồ lót nên all cả đã lọt vào tầm mắt anh hết.

Cô ta không phải là Nguyệt Lăng cô ta là Ngọc Huyết. Anh đã nhìn ra người con gái trước mặt mình.

Được anh sẽ chiều cô ta, cho cô ta bề mặt.

Nguyệt Lăng ở phía sau cánh cửa cứ nghĩ Thiên lâm sẽ phản bội cô. Nước mắt tuôn ra...

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Hiểu lầm nhẹ

Cô bắt giắc lùi về phía sau, 2 tay che chắn trước ngực như muốn không cho anh chạm vào người cô.

Hàn thiếu nhíu mày, chẳng lẽ cô đã nhìn thấy sự việc khi nãy. Thật sự anh và cô ả không có chuyện gì xảy ra cả. Chỉ là cậu muốn trêu đùa cô ta mà?

- "Nguyệt Lăng.. Lại đây" _ Tay anh chìa về phía cô.

Cô vẫn không một chút phản ứng. Cứ đứng ngược đôi mắt đen láy to tròn nhìn cậu. Hàn thiếu hơi chạnh lòng.

- "Nguyệt Nhi lại đây với anh.. Ngoan nào? "

Anh nghĩ mình như một cậu bé vô tình làm tổn thương chú thỏ bạch của mình vậy. Cô thì lúc nào cũng vậy vô cùng ngây ngốc, tâm hồn ngây thơ như chú thỏ của anh vậy.

- "Cậu chủ.. " _ Một giọt nước lăn dài trên má cô.

Cô khóc? Tìm anh nhói.

Thật ra Nguyệt Lăng đã thích cậu chủ từ cái nhìn đầu tiên. Bề ngoài anh rất lạnh lùng, nhưng nếu tiếp xúc lâu dần cô phát hiện ra thật ra anh còn là một người có một trái tim vô cùng ấm áp.

Cô vẫn nhớ lần đầu bị cậu la vì làm bể chén. Cô cứ nghĩ sẽ bị la vì bất cẩn ai dè Hàn thiếu không trách cô mà còn giúp cô băng bó vết thương.

Kể từ đó cô bắt đầu theo dõi cậu chủ, bắt kể mọi hành động. Cô đã có tình ý với anh.

Yêu anh rồi sao? Cô cũng chỉ là một người ở, nếu nói yêu cậu không những cô bị chê cười mà cậu và cô sẽ rạn nứt tình chủ tớ.

Còn Hàn Thiên Lâm. Anh cũng thích cô từ khi cô làm bể chén. Nhìn gương mặt buồn rầu lúc bị anh mắng tự nhiên trong lòng anh có một cảm giác rất lạ.

:v Hoá ra đó là vì anh đã yêu cô. Yêu mà không dám nói, sợ cô không yêu lại anh đành dùng biện Pháp mạnh.

- "Cậu chủ em biết lỗi rồi. " _ Về mặt cô trở nên sợ sệt hơn bao giờ hết.

Cô nhanh chân né sang một bên nhưng anh còn nhanh chân hơn cô. Anh lôi tay cô. Nguyệt Lăng ngã về phía ngực anh.

Cô có thể ngửi thấy mùi hương thơm trên cơ thể của anh. Mùi hương mê hoặc lòng người.

Liệu bờ vai vững chắc của anh có thể giúp cô tựa vào những lúc buồn không?

Anh có thể nghe thấy hơi thở không đều của cô. Nhịp tim đập khá lệch nhịp.

Cô rung động?

- "Hàn thiếu buông em ra"

Anh nhất quyết không buông mà còn ôm cô chặt hơn kẻo cô vùng vẫy.

- "Xin cậu đó. Sẽ có người nhìn thấy đó.. "

Anh mặc kệ. Thấy thì thấy sợ gì chứ. Ánh mắt lạnh lùng khiến cho người khác nhìn vào như hoá đá.

Dù sao con người ta đã yêu thì dù cho phải đau khổ họ cũng sẵn sàng chịu đựng. Anh khẽ vuốt tóc cô.

- "Có phải em buồn chuyện mình vừa thấy? "

Đôi má cô đỏ bừng. Gương mặt nàng dịu như hòn dổi.

- "Em không quan tâm. Hừ" _ Cô bấu môi lườm anh.

Anh phì cười. Cô không hỏi nhưng anh vẫn giải thích. Điều đó chứng tỏ anh hoàn toàn trong sạch

- "Anh chỉ muốn cho cô ta một bài học thôi. Chuyện là abcxxy.... "

Cô nở nụ cười tươi. Đánh vào vai anh một cái.

- "Bây giờ có thể buông em ra rồi cậu chủ"

- "Không chịu.. "

:v Đột nhiên anh chăm chú nhìn đôi môi đỏ mọng của cô. Anh như con sói thèm khát muốn ăn chú thỏ này vậy.

Thật là muốn cắn cho một cái. (Khura khura) Nguyệt Lăng thấy anh nhìn mình chăm chú cô quay mặt đi.

Nào ngờ bàn tay đẹp của anh đã bắt được cái cằm xinh đẹp của cô. Ngón tay thon thả của anh kéo chiếc cằm đó về phía mình.

Môi chạm môi. Người cô như có dòng điện chạy qua. Đây là tình yêu ư??

- "Nguyệt Nhi em biết tôi yêu em nhiều thế nào không?

Cô cũng mạnh bạo đáp lại. Anh khẽ nhéo vòng eo cô.

Anh ôm lấy vòng eo cô. Cô cũng ôm lại. Họ cứ hôn nhau.v. Chiếc lưỡi của anh di chuyển mọi không gian.

Cánh đào đã bị anh cản trở nên đỏ ửng. Thật thú vị:))

:v Đang say đắm thì đột nhiên có tiếng bước chân. 2 người họ cùng giật mình. Anh buông cô ra.

- "Cậu chủ mau trốn.. "._

Cô nắm chặt tay anh lời anh đi nhưng anh giữ chặt tay cô lạnh lùng nói.

- "Không phải chạy"

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Màn kịch thú vị

Bước chân của ai đó càng ngày càng gần. Tim của cô muốn nhảy khỏi lồng ngực.

Trước thái độ của cô anh tỏ ra rất bình tĩnh. Thật tức ói máu mà.

Cô có thể cảm nhận được hàng lông mi cô đang run run. Hàn Thiếu Gia cậu muốn giết chết em à?.

Cạnh.. Cánh cửa bị bật mở.

Con nhỏ Ngọc Huyệt đẩy cửa bước vào. Căn phòng trống trơn. Mọi thứ đều rất bình thường như chưa hề có chuyện gì xảy ra cả.

- "Chết tiệt" _ Cô ta đá chân vào cánh cửa.

Một cảm giác đau đớn truyền từ chân. Tức giận thì cũng vô ích, cô ta dẫu sao cũng vẫn làm đau mình.

- "Rõ ràng có tiếng gì đó mà. Còn cậu chủ không biết đi đâu rồi. Đến mày cũng muốn phản tao" _ cô ta nhìn cánh cửa chửi bới.

Nguyệt Lãng núp sau cửa cảm thấy rất buồn cười. Ai đòi lại đi chứ một thứ vô tri vô giác như cánh cửa.

- "Lãng Lãng yên lặng nào"

Nguyệt Lãng thôi không cười nữa. Cô biết anh và cô đang phải trốn tránh mọi thứ. Trốn tránh để bảo vệ tình yêu của 2 người họ.

Ngọc Huyệ đưa mắt nhìn xung quanh. Cô ta cảm thấy có chút mờ ám ở đâu đó quanh đây.

Đột nhiên cô ta nhìn về phía cánh cửa nơi 2 người họ đang trốn.

Chết rồi!

Lãng Lãng cảm thấy ánh mắt cô ta hình như nhìn về phía mình. Cô ta chú ý đến cánh cửa, tại sao cô lại có cảm giác có ai đó ở sau cánh cửa đó?

Cánh tay Nguyệt Lãng siết chặt mép gấu Áo, mắt nhắm tịt lại. Cô cứ nghĩ sẽ không bị phát hiện chứ. Hàn Thiên anh mau làm gì đi chứ?

- "Cậu.. À không Hàn Thiên Lâm anh mau làm gì đi chứ? _Anh nhủ mày nhìn cô.

Đã dặn không được gọi cậu chủ mà vẫn chứng nào tật đấy.

- "Phó mặc" _Anh cười nhăn nhó nhìn cô(cười bé:v)

- "Có ai ở đó không? "

Cô ta có chút đề phòng. Trên tay cầm con dao nhỏ, sẵn sàng tiêu diệt quái thú(v).

- "Có ai không? " _ Cô ta tiến về phía 2 người.

Bước chân toát lên sự run sợ. Tay cầm chặt con dao. Rõ ràng cô ta nghe có tiếng ai đó. Chẳng lẽ có trộm?

Không thể! Ai mà gan to lớn mặt dăm vô đây ăn trộm chứ. An ninh rất chặt, con kiến chắc gì đã lọt qua(hàm ý ạ:)]

Cô ta bước lách, trọ chân ngã về phía góc bếp. Từ đâu một con chuột to bự chui ra. Nó đứng chễm chệ nhìn cô ta, nhỏ run run giờ con dao đe dọa con chuột.

- "Đồ con chuột bẩn thỉu, tránh xa tao ra".

Con chuột cũng hoảng sợ vì bị người nhìn thấy, nó lượn xung quanh nhỏ. Khiến nó ú ớ hết lên kinh hãi

- "Mẹ ơi chuột. Huhuhu. Cứu con với" _ Cô ta tung con dao ba chân bốn cẳng chạy thẳng.

Khi bóng dáng khuất. Lãng Lãng ôm bụng cười, có vẻ rất buồn cười

- "Hihi. Hahahh. Há há" _Nguyệt Lãng cười lớn.

Đúng là vừa trốn sau cánh cửa người mình yêu mà còn được xem màn kịch vừa rồi thật thú vị.

Hàn Thiên Lâm nhìn chăm chăm cô, cảm tưởng cô là sinh vật lạ vậy. Con gái mà cười vô độ trước mặt Nam nhân vậy à.

Cô cảm thấy bất tiện khi anh cứ nhìn mình, liền lấy tay bịt miệng mình lại cho bớt cười.

- "Chưa thấy ai cười bao giờ sao".

Anh khẽ giật mình. Phẩy tay đáp:

- "Chưa thấy đứa con gái nào cười có duyên như em" _Anh cốc nhẹ đầu cô

Lãng Lãng nghe mãi không để ý. Cười tươi, tay vén tóc thông thả nói

- "Em có duyên lâu rồi" _Anh sút sắc nước bọt..

- "Anh sao vậy? "

Cô vỗ vỗ lưng anh. Hàn Thiên Lâm ngẩng mặt nhìn cô

- "Không những cười duyên mà còn cần thêm chất xám".

Dứt lời anh bỏ đi.

Căn bếp như muốn bốc cháy. Con bé vô cùng tức giận.

Cái gì dám nói cô cần thêm chất xám!!! Huhu..

-"Hàn Thiên Lâm anh đừng hòng trốn"

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: Cậu chủ quan tâm

Ngày hôm nay Nguyệt Lăng bận rộn từ sáng tới tối. Không lúc nào nghỉ ngơi được. Chả là hôm qua bà chủ kêu dọn dẹp nhà cửa, bắt cô và con nhỏ kia lau chùi sạch sẽ.

Ngọc Huyết ghen ghét vì cô được làm việc nhẹ nhàng nó tính kế gây sự với cô.

Lúc cô đi tưới cây thì không tìm thấy bình tưới đâu. Kết quả là cô phải xách nước từ nhà trong mang đến tận ngoài này.

-"Mệt quá"_ Bàn tay thon thả lau nhẹ những vệt mồ hôi lấm tấm trên gương mặt xinh đẹp.

Vườn cây cảnh của bà chủ rất rộng lớn, to hơn ngôi nhà trước kia cô ở.

Trời thì nắng như đổ lửa, một người con gái chân yếu tay mềm như cô sao có thể tưới nổi hết đám cây này chứ.

Nếu có bình nước thì công việc đã nhẹ hơn nhiều.

Đúng lúc cô đang nghỉ mệt thì con nhỏ đi qua. Ngọc Huyết nhếch môi nói đều:

-"Nếu muốn an phận thì đừng làm tao ngứa mắt. Địa mà đòi bám chân hạc"_,Cô ta còn cố tình hát đồ xô nước của cô.

Nước từ xô chảy lênh láng trên nền đất. Nguyệt Lăng tức tối vô cùng.

-"Bốp"_ một cái tát giáng xuống mặt ả

-"Sao.. Sao.. Mày dám tát tao? "_ Nó ôm một bên má trừng mắt nhìn cô

Chiếc xô lăn lóc một góc. 2 người con gái trừng mắt nhìn nhau, có lẽ sắp đánh nhau:3.

Cô ta lao đến túm tóc cô, giật mạnh. Bị túm tóc mạnh khiến cô tức giận cô cũng túm lại cô ta.

Đúng lúc đó thì Hàn thiếu gia từ trên lầu bước xuống.

2 bọn họ rất nhanh chóng buông nhau ra. Chính sửa lại tóc tai nhìn nhau

Đập vào mắt ảnh là cảnh 2 người con gái đứng nhìn nhau.

-"2 người đứng đây ngắm nhau tới bao giờ"_ Bước chân mạnh mẽ tiến về phía 2 người.

-"Thiếu gia"_ Con nhỏ cúi đầu chào.

Anh không đáp lại lời chào đó, ánh mắt anh đang chú ý tới cô.

-"Nguyệt Lăng em đang làm gì ở đây vậy? "_Anh khẽ cười.

Con nhỏ Ngọc Huyết vô cùng tức giận, cô chào thì cậu không thèm đáp mà lại quan tâm con nhỏ quê mùa đó.

Đã thế anh còn nói chuyện thân mật với nó nữa. Đừng hòng ai cướp anh khỏi tay cô.

-"Em giúp bà chủ tưới cây "_?

Nguyệt Lăng cũng cười lại. Anh khẽ vuốt tóc cô. Hình ảnh đó khiến ai đó ghen tị.

- "Ngọc Huyết cô ở đây làm gì? "

- "Em. Em chỉ muốn giúp Lăng Lăng" _ Đoạn quay qua cười tươi với Nguyệt Lăng.

- "Đúng không Lăng Lăng"

Nguyệt Lăng vốn không bận lòng chuyện cũ, cũng gật đầu lia lịa.

- "Ồ giúp đỡ nhau quá nhỉ? "

Con nhỏ đủ thông minh để hiểu anh nói gì.

- "Vậy 2 người dọn đi anh đi trước"

"Bịch"! Anh vừa quay lưng 1 tiếng động mạnh vang lên.

Anh quay người lại nhìn. Người con gái nằm trên mặt đất, mắt nhắm.

- "Nguyệt Lăng! "

Anh hốt hoảng chạy lại đỡ cô. Con nhỏ kia cũng sợ xanh mặt rõ ràng lúc này cô ta vẫn bình thường mà.

Cô ta cũng vội vàng vật dụng cụ sang một bên, cũng giúp đỡ anh.

^^

- "Cô ấy không sao chứ bác sĩ" _ Tâm trạng của anh hiện tại không ổn định.

Anh rất lo lắng cho cô. Thật là ngốc không biết lo cho sức khỏe của mình.

- "Cô ấy chỉ bị say nắng. Không có gì nghiêm trọng. Người nhà cần cho cô ấy nghỉ ngơi, có thể vào thăm rồi" _ Bác sĩ quay lưng đi.

Anh vội vàng mở cửa. Cô đã tỉnh.

- "Cậu chủ" _ Cô muốn đứng dậy nhưng anh cản.

- "Cứ nghỉ ngơi đi, sức khỏe mới là quan trọng".

Cô không phản ứng vội nằm xuống.

- "Thiên Lâm anh không phải lo em không sao".

- "Ừm. Nhưng sao em lại ra nông nỗi này" _ Anh vuốt tóc cô gặng hỏi.

- "Không có gì, chỉ là hơi bận nên em hơi mệt. "

- "Ngọc Huyết làm khó em? "

- "Hay cô ta làm gì em? "

Cô lắc đầu. Anh cũng không hỏi gì thêm.

- "Nghỉ ngơi cho tốt, anh có việc rồi" _ Anh cúi xuống đặt 1 nụ hôn trên trán cô rồi ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Sự cố(1)

8h P.m

- "Nguyệt Lăng ra đây bà biểu"

- "Dạ"

Cô vội vàng tìm bà chủ.

- "Bà sai bảo con"

- "Ừm"

Người đứng trước mặt cô chính là bà chủ của ngôi nhà này. Mẹ của cậu chủ.

Cậu chủ là người con duy nhất của nhà họ Hàn. Cái nhà này đều một tay do bà quản lí.

Bà cũng rất yêu quý cô. Đối xử tốt với cô.

- "Con đi mua cho bà chút nước ngọt"

- "Tiền đây, nhanh lên nha"

Bà chủ vội nhét tờ tiền vào tay cô.

Sao lại sai cô vào lúc này. Cô thực sự đang buồn ngủ mà bà chủ

Đường phố yên tĩnh, màn đêm buông xuống. Các cửa hàng lớn đèn điện sắc sỡ.

Một người con gái đáng vóc mảnh khảnh, mặc bộ quần Áo cộc cũn lang thang trên con đường vắng.

Thật ra cô sẽ đi xe của nhà nhưng cô thấy khá gần nên đã quyết định đi bộ.

Cô co ro vì lạnh. Thời tiết ở đây thật kì lạ. Buổi sáng thì nóng mà buổi tối thì lạnh,biết vậy cô mang theo Áo khoác.

Bàn tay xoa xoa vào nhau vì lạnh. Vừa đi cô vừa ngó nghiêng. Con gái đi buổi tối rất nguy hiểm.

Cố lên. Cô tự an ủi mình. Chỉ cần đi qua đoạn vắng này là đến cửa hàng rồi. Rồi ta lại về ngủ.

Do làm việc cả ngày nên cô rất mệt mỏi.

Đi đến gần con hẻm bỗng cô có 3,4 tên từ đâu tiến tới.

Dáng vẻ bọn này rất loạn xạ có lẽ do say rượu. Mặt tên nào tên ấy đỏ bừng vì say.

Có vẻ bọn chúng nhận ra con mồi ngon ở trước mắt mình. Cô sợ hãi lùi lại, muốn chạy nhưng cổ tay cô đã bị tên kia nắm chặt.

- "Buông tôi ra" _ Cô cố giằng tay mình ra nhưng vô ích.

Những tên kia cười ha hả khiến cô còn sợ hơn. Sao số cô lại xui xẻo thế này, kì này die chắc rồi.

Mẹ ơi! Bà chủ ơi! Cậu chủ cứu con..!

Cô muốn khóc nhưng nước mắt không rơi.

- "Em gái đi đâu vội chi bằng ở đây chơi với tụi anh đêm nay"

Bàn tay dơ bẩn của hắn vuốt má cô, cô đẩy mạnh bàn tay đó ra, mặt tái lại.

- "Các người thả tôi ra.. Tôi xin mấy người"

Mấy tên đó cười lớn nhìn nhau.

- "Chúng mày coi nó nói gì kia. Tha ư?,miếng mồi ngon để gì cho đi chi bằng ở bên tụi anh"

Tên đó lao đến ấn cô xuống cạnh tường, hắn muốn cưỡng bức cô.

Cô cố gắng đẩy dụa, cắn mạnh vào tay hắn ta. Hắn ta buông cô ra, ôm cánh tay bị hắn gương mặt vô cùng tức giận.

Vừa đau cộng thêm chất kích thích hần ta trở nên điên hơn bao giờ hết.

- "Con đi rượu mời không uống muốn uống rượu phạt" _ Hần ta tát cô, cái tát mạnh khiến cô ngã.

- "Chúng mày đâu giữ nó lại cho tao"

Cú ngã đau quá cô không đứng dậy được bọn đó tiến đến giữ chặt cô.

2 hàng nước mắt chảy dọc. Cô hét lên

- "Hàn Thiên Lâm!"

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Sự cố(2)

Công việc ở Tập Đoàn tạm ổn Hàn Thiên Lâm lái xe trở về nhà. Anh bỗng cảm thấy khó chịu trong người lo lắng không thôi.

Mi mắt anh nháy liên tục như đèn báo điều gì đó. Cả ngày nay anh bận rộn quên mất việc gọi điện thoại cho cô.

Anh mở điện thoại, tìm tên cô. "Nguyệt Nhi" chính là tên trong danh bạ anh đặt cho cô.

Chắc cô không giận anh đâu. Dù sao cũng là con gái dễ giận mau quên.

Tiếng chuông đổ một hồi dài. Đáp lại cuộc gọi vẫn là những tiếng tút tút quen thuộc.

Nguyệt Lăng không bắt máy anh. Chẳng lẽ Nguyệt Lăng gặp chuyện gì. Có lẽ do anh nghĩ quá nhiều cô cả ngày ở nhà sao có thể xảy ra chuyện được chứ.

Anh phải về gấp thôi. Tốc độ lạ xe bắt đầu thay đổi anh tăng tốc thật nhanh.

Về nhà

Anh vừa bước vào sảnh đã thấy mẹ mình ngồi trên ghế sofa. Thái độ của bà rất lạ, nhìn như có chuyện gì rất lớn xảy ra vậy.

Anh ngồi xuống chiếc ghế sofa nhẹ nhàng cời chiếc Áo véc ngoài ném cho cô giúp việc.

Mẹ anh cứ im lặng ngồi đó. Anh bèn lên tiếng trước;

- "Mẹ có chuyện gì sao? "

Như bị nói trúng tim đen Hàn phu nhân giật mình. Bà cố bình tĩnh lắc đầu không nói gì. Những cử chỉ đó đã lọt vào mắt Hàn Thiên Lâm

Cử chỉ của mẹ càng khiến anh nghi ngờ hơn.

- "Nguyệt Lăng đâu rồi mẹ? "

Nghe cậu hỏi câu này mắt bà đỏ hoe. Đôi môi bà cắn chặt.

- "Thiên Nhi.. Mẹ... hic"

Nhìn thấy mẹ rơi nước mắt cậu giật mình hoảng hốt. Vợ tới ôm lấy mẹ mình an ủi.

- "Có chuyện gì vậy? Mẹ nói con mới biết được chứ?

Bà lau nước mắt nhìn cậu nói:

- "Lúc này mẹ có nhờ con bé Nguyệt Lăng đi mua chút đồ gần nhà tới giờ mà chưa thấy nó về mẹ sợ nó có chuyện gì? "

Nguyệt Lăng gặp chuyện!! Anh không tin.

Anh không nói gì đi thẳng ra xe lái đi. Anh rất tức giận.

Cũng tại nơi đó có một chàng trai ngồi trên chiếc xe Audi xám thông thả lái xe.

Tựa đầu vô ghế đưa mắt ngắm nhìn phong cảnh bên ngoài.

Cuộc đời này quá nhàm chán đối với 1 thiếu gia như cậu. Tiền bạc, phụ nữ, sự nghiệp không có gì là anh không có.

Điều anh muốn vô cùng nhỏ nhoi nhưng không ai có thể đáp ứng được. Đó là Tình cảm gia đình.

Cái thứ tình cảm đó đã chết từ lâu trong lòng Ngô Thừa Khúc.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Được cứu

Đêm nay thật yên tĩnh, bầu không khí âm trầm bao trùm xung quanh anh.

Ngô Thừa Khúc là một đại gia khét tiếng trong giới thượng lưu. 24 tuổi Anh đã nắm rất nhiều quyền lợi, tiền bạc.

Phụ nữ theo Anh rất nhiều. Xếp hàng dài nhưng Anh chỉ coi họ như món đồ chơi. Chơi chán thì đá. Con người thời nay làm gì còn tình yêu nữa chứ.

Giả dối... Tất cả đều dối trá. Bọn họ chỉ vì tiền của Anh mà thôi.

Anh rút bao thuốc lá, châm lửa đưa vào khoe miệng. Mùi thuốc lá nhàn nhạt lan toả khắp xe.

Chiếc xe cứ đi, đi mãi anh không biết là mình đã đi bao lâu.

Đi tới gần con hẻm khoe mắt anh giật giật. Anh có thể cảm nhận được có gì đó ở đây.

Anh nổi hứng tò mò đỗ xe 1 góc khuất. Cánh cửa xe được đóng thật nhẹ nhàng.

Đôi chân thon bước dài về phía tối đó. Hình như có ánh sáng.

- "Rốt cuộc là chuyện gì" _ Anh suy nghĩ mà vẫn không đoán ra.

Tới gần phía ánh sáng anh phát hiện ở đó khoảng 3,4 tên đàn ông đang bu vào 1 góc.

Tóc dài? Tóc dài của một cô gái.

- "Thả tôi ra.. Lũ khốn" _ Tiếng của cô gái đó phát ra khiến anh tin chắc đó là người con gái.

Bốp. Cú ngang

ủa 1 tên in hằn lên mặt cô. Hấn quắc mắt nhìn. Cô gái lùi lại sợ hãi.

- "Huhu.. Xin tha.. Cho tôi"

Hấn cười khẩy túm lấy tóc cô

- "Ngoan ngoan chút đi em gái. Đừng để bọn tao thêm bực".

Đứng là đã mạn. Anh nhanh chân chạy nhanh về phía tường núp vô đó. Vô tình anh phát hiện ra 1 chiếc gậy dài vội nhặt lên.

Chắc là bọn này định cưỡng hiếp cô gái kia. Mặc dù đây không phải chuyện của người lạ như anh nhưng anh không thể bỏ mặc cô gái kia được.

Anh cúi rạp người xuống tay cầm chắc gậy tiến về phía bọn họ.

Bốp.. Cốp.. Á Á á

Từng tên từng tên ngã lăn ra nền đất ôm lấy đầu. Bị đánh lên bọn họ hết đường kháng cự.

Anh nhanh tay lôi cô đứng dậy kéo khỏi đó. Anh mở cửa đưa cô vào xe phóng vụt đi. Nguyệt Lăng vô cùng ngỡ ngàng

Hàn Thiên Lâm phóng xe điên cuồng. Mọi người đi đường đều phải cố né tránh anh.

- "Đồ điên đi kiểu gì vậy"

- "Muốn die ư? "

Vân vân. Nhưng anh không quan tâm. Anh mặc kệ.

Điều quan trọng ngay lúc này anh phải tìm ra cô

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Ân nhân

Chiếc xe đi được 1 đoạn khá xa. Thừa Khúc cảm thấy có vẻ đã an toàn Anh thắng xe lại. Do thắng bất ngờ Nguyệt Lăng chưa kịp thắt dây an toàn

Người cô theo đà ngã về phía trước nhưng do tay cô cầm nên đã bị đẩy về phía người Anh.

Cô được bao trọn cả người bằng vòng tay của Thừa Khúc. 2 người tròn mắt nhìn nhau rất lâu. Đôi má cô tự lúc nào đã màu hồng Ngó Thừa Khúc cũng không kém phần.

Cảm thấy không khí ngột ngạt, Nguyệt Lăng vội vàng ngồi dậy, Anh cũng buông tay quay mặt về phía khác. Nhưng gương mặt đã đỏ bừng từ lúc nào.

Tìm Anh đập luân hồi, lệch nhịp. Anh đã từng gặp qua rất nhiều phụ nữ, đã từng qua đêm với rất nhiều cô gái khác nhưng tại sao cô gái trước mặt Anh lại khiến Anh muốn bảo vệ cô ấy.

Lăng Lăng đưa nhìn ngoài trời.

Thôi chết! Đã muộn lắm rồi. Cô đã đi rất lâu rồi chắc chắn mọi người rất lo lắng.

- "Cảm ơn đã cứu tôi" _ Cô mỉm cười

Dù không quen biết Anh ta nhưng dù sao Anh ta cũng đã cứu cô không thể không cảm ơn.

Ngó Thừa Khúc nhếch môi nhìn về hướng khác, không nhìn về phía cô khẽ nói:

- "Đừng hiểu lầm chỉ là tôi tình cờ thấy thôi. Nói cho cô biết.. _Đoạn quay mặt lại _Bất ngờ 2 ánh mắt chạm nhau.

Đôi mắt cô thật sự rất có sức hút. Những lời sắp được nói đã được Anh nuốt vô bụng.

- "Nói gì cơ? "Cô cười tươi, lộ ra núm đồng tiền.

Lại 1 lần nữa Thừa Khúc lại ngẩn người ra.

Không ổn rồi! Mình bị sao vậy.

- "Không có gì" _Anh lạnh lùng đáp.

- "Ồ"

- "Khoan. "

- "Sao? Anh nói đi? " _ Cô nhìn anh

- "Tên gì? Ở đâu? " _

Anh nhìn cô 1 lượt mặc dù trời tối nhưng đèn của chiếc xe đủ cho anh thấy nhan sắc cô.

Đúng là 1 mỹ nữ. Không những xinh đẹp mà còn dễ gần đó là đánh giá của anh.

- "Nguyệt Lăng, nhà tôi ở gần đây", còn anh?

- "Tôi tên Ngô Thừa Khúc cô biết tôi không?

Nguyệt Lăng lắc đầu. Thừa Khúc vô cùng ngạc nhiên. Tại sao 1 người vô cùng nhiều scandal như anh tại sao cô ta lại không biết.

- "Không biết tôi? "

Cô gạt đầu. Dùng sức mở cánh cửa xe. Cô cúi đầu nói:

- "Tôi đi trước đây" _ Đoạn bước được vài bước thì bị cánh tay kéo lại.

- "Xin lỗi nhé, tôi tự về được "

- "Cô để quên cái này"

Anh mở lòng bàn tay đưa về phía cô. Có "ò" lên 1 tiếng. Thì ra là hoa tai.

- "Cảm ơn anh". Cô vội lấy hoa tai của mình đeo vô tai

Cảnh tượng đó đã lọt vào mắt 1 người. Nhưng anh ta không nhìn thấy sự thật mà lại nhìn thấy cô gái đó đặt tay lên tay người con trai kia.

Người đó là Hàn Thiên Lâm

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Hàn Thiên Lâm ghen!

Hàn Thiên Lâm chợt nhớ ra ở gần đây có 1 con hẻm nhỏ. Thường xuyên xuất hiện nhiều kẻ xấu.

Anh sợ cô sẽ.. Nghĩ tới đây anh không dám nghĩ tiếp.

Không thể! Nhất định cô sẽ không xảy ra chuyện gì. Bàn tay vô thức không biết từ lúc nào đã nắm chặt, gân xanh nổi lên rõ nét.

Cảm xúc hỗn loạn. Trước tiên anh cần đến nơi đó.

- "Cô bao nhiêu tuổi rồi?" _ Hấn hỏi cô

- "Vừa tròn 18. À mà anh tên gì nhỉ? " _ Cô mỉm cười cúi đầu nhìn hấn.

Hấn "ò" lên 1 tiếng. Thì ra là vừa bước vào tuổi trưởng thành. Sút nữa thì mất đời con gái rồi.

- "Ngô Thừa Khúc tôi có nói rồi đó. Tôi 23 tuổi! "

== mặt Nguyệt Lăng đỏ bừng khi hấn nhìn mình chăm chú. Dĩ nhiên hấn không hề biết cô đang đỏ mặt do trời khá tối.

- "Thật sự rất cảm ơn. Vậy..?"

Cô muốn làm gì đó để cảm ơn anh ta. Cô là người có qua phải có lại, 1 khi ai giúp đỡ cô cô chắc chắn sẽ giúp họ khi họ cần.

- "Vậy? " _ Hấn nhàu mày.

Nguyệt Lăng xua tay cười.

- "Đừng hiểu lầm. Có thể mời anh 1 bữa cơm không? _ Cô cúi người nói.

Thừa Khúc cảm thấy có 1 cảm xúc ngọt ngào tràn đầy tim mình vậy. Nó khiến anh nửa vui nửa ngạc nhiên.

Trong đầu quyết định từ chối mà cái miệng nó lại phản lại anh

- "Tất nhiên"

- "Cho tôi số anh đi"

Chiếc điện thoại được đưa ra trước mặt hắn. Hắn cầm lấy ần ần rồi trả lại cô

Vẫn vẻ mặt lãnh. Hắn không hề cười.

Ánh sáng từ xe của Thiên Lâm rọi tới. Ánh sáng chiếu vào 2 người họ. Thiên Lâm nhận ra Nguyệt Nguyệt.

Anh vội vàng mở cửa xe chạy tới chỗ cô.

- "Nguyệt Nguyệt không sao chứ! " _ Anh nắm tay cô.

Thiên Lâm lo lắng cho cô mãi sau mới nhận ra sự xuất hiện của người khác.

- "Anh là ai? " _ Anh lườm hắn.

- "Người qua đường"

Hắn nhún vai tỏ vẻ không quan tâm.

- "Người đó đã cứu em" _ Cô giải thích.

- "Đúng vậy"

2 người nhìn nhau khiến ai đó không vui. Bực bội vô cùng.

Trước khi đi Thừa Khúc còn nói 1 câu khiến cô cảm thấy ảm áp trong lòng.

Chỉ còn lại 2 người họ. Không khí căng thẳng Nguyệt Lăng muốn lên tiếng trước không ngờ anh cũng nói

- "À ồmm.. _ Đồng thanh

2 người nhìn nhau. Cô cười nói:

- "Anh nói đi" _ Lăng

- "Em nói đi" _ Lâm

- "Không anh nói" _ Cô nhường anh

- "Em nói đi"

- "Anh.. "

Nụ hôn đã được thực hiện vào lúc đó. Nguyệt Lăng tròn mắt nhìn tên cường hôn mình.

Nhưng cô lại cảm giác rất hạnh phúc.

Thiên Lâm buông cô ra, xoa tóc cô hăng giọng

- "Trừng phạt em vì em nhìn người đàn ông khác" _ Anh nhìn cô đầy đe dọa.

- "Hàn Thiên Lâm anh đang ghen? "

Nguyệt Lăng cười tinh nghịch. Mặt anh giờ đây đã đỏ hết rồi><.

- "Anh không ghen" _ Anh phản đối mạnh mẽ

Cô có chút hựt hẫng. Cái tên chết tiệt rõ ràng ghen còn nói dối.

- "Được anh không ghen. Sau này em đi ăn với người con trai khác chắc cũng không sao nhỉ? "

- "Em dám! "

- "Sao không dám" _ Cô bữu môi

- "Nguyệt Lãng em giỏi lắm. Về nhà em biết tay tôi! "

Và rồi 2 người bọn họ cứ lôi lôi kéo kéo cãi nhau suốt quãng đường về.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Cảm giác kì lạ

Về tới biệt thự cô vui mừng khôn xiết. Phu nhân sau khi nghe anh kể bà đã bình tĩnh trở lại hơn.

- "Nguyệt Nguyệt con không sao chứ? "

Bà nắm lấy tay cô.

- "Con không sao phu nhân không phải lo" _ Cô mỉm cười trấn an bà

- "Được rồi nghỉ sớm đi con. "

- "Dạ"

Cô bước về phòng.

Hàn Thiên Lâm muốn đưa cô về phòng thì bị mẹ cản lại. Anh nhìn bà khó hiểu

- "Gi thế mẹ? "

Bà đi đến ghế ngồi xuống, ra ý bảo cậu ngồi xuống. Cậu nghe lời ngồi xuống

- "Mẹ nói đi"

- "Thiên Lâm à? Có phải con thích con bé Nguyệt Lãng không? "

Bị nói trúng tim đen anh có hơi giật mình nhưng anh cố tỏ ra không có gì.

- "Không. Làm gì có sao mẹ lại hỏi thế? " _ Anh lắc đầu

- "Úm mẹ tin con"

Bà mỉm cười vỗ vai anh. Vậy thì bà yên tâm rồi. Lúc đầu bà có hơi nghi ngờ 2 bọn họ. Thật ra 2 đứa yêu nhau cũng rất tốt nhưng hôn nhân xảy ra là điều không thể.

- "Vâng. Vậy con lên phòng đây"

Hàn Thiên Lâm xoay người bỏ đi.

Nguyệt Lãng bị ám ảnh về chuyện xảy ra tối nay. Cô không thể ngủ được.

Đối với người con gái nào đi chăng nữa đó cũng là điều si nhục đối với họ. Thật may mắn cô gặp được Ngô Thừa Khúc.

Nằm trần trọc với điện thoại thì đột nhiên nghe tiếng bước chân. Là cậu chủ

Không được phải giả ngủ không sẽ bị cậu chủ ép tới chết mất<...>

- "Nguyệt Lãng em ngủ chưa? " _

Không gian vắng lặng không có tiếng trả lời. Anh khẽ đẩy cửa bước vào. Cô lại quên khoá cửa.

- "Em thật hư"

Anh bước tới gần giường cô. Thì ra cô đã ngủ say. Anh muốn ngắm mãi khuôn mặt xinh đẹp này.

Không hiểu sao anh không kiềm lòng được. Đặt lên trán cô 1 nụ hôn, môi mấp máy:

- "Ngủ ngon "

Anh đứng dậy khép cửa lại trở về phòng mình

Bấy giờ cô mới mở mắt. Tay vuốt ngực thở phào nhẹ nhõm.

Nguyệt Lăng chợt nhớ tới tên cứu mình. Phải chat hẹn mời bữa com mới được.

"Chào anh. Tôi là người hôm nay được anh cứu"_

Cô mỉm cười nhìn dòng tin nhắn đang được gửi.

Anh ta rep rất nhanh, cứ như anh ta lúc nào cũng cầm điện thoại vậy.

"Có chuyện gì? "

"À, tôi muốn mời anh bữa com".

Ngô Thừa Khúc chợt bật cười.

Anh cười sao? Tại sao anh lại cảm thấy cô gái này rất thú vị. Anh là 1 người điềm tĩnh rất ít khi cười.

Ngô Thừa Khúc cảm thấy khó thở. Rốt cuộc đây là cảm xúc gì??

- "Tối mai tại quán X, 8h tôi chờ anh"

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xì Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Ngô Thừa Khúc đáng chết!!

Theo đúng lời hẹn Ngô Thừa Khúc đã sắp xếp thời gian hoàn thành công việc trước giờ hẹn. Anh đưa tay nhìn đồng hồ.

Vẫn còn sớm, nhưng sao anh lại là người nôn nóng đến sớm hơn giờ hẹn thế này Ngô Thừa Khúc nhếch miệng tạo thành 1 nụ cười hoàn hảo.

Thừa Khúc nhấn phím điện thoại, liên lạc thông qua cấp dưới

- "Lấy xe cho tôi, Tôi có việc"

Anh lái xe đi thẳng tới điểm hẹn, chờ đợi thế này không phải rất thú vị sao? Dù sao anh cũng không muốn trễ hẹn trước mặt phụ nữ.

Cửa xe vừa mở, Thừa Khúc

bước ra ngoài bao ánh mắt đổ dồn đến anh. Những tiếng xì xào bắt đầu lớn dần đa số là các cô gái. Anh không để tâm đến những phụ nữ như thế này.

- "Cậu nhìn kia, Anh ấy đang nhìn về phía mình"

- "Làm gì có, anh ấy đang chú ý mình mà"

Đúng là 1 lũ ảo tưởng thấy trai đẹp là tự mãn với bản thân mình. Ngô Thừa Khúc nhẹ nhàng bước vào trong quán.

Phục vụ tiến tới cúi đầu cung kính chào

- "Chào quý khách, quý khách đã đặt bàn trước chưa?"

Thừa Ân lãnh đạm cầm menu trả lời:

- "Không đặt. Tôi ngồi đây lát nữa gọi món là được rồi"

- "Vâng"

Anh buông menu xuống, lưng ngả về sau nhắm mắt.

Không gian ban đêm thật yên tĩnh, ngoài trời gió thổi mạnh khiến cho những chiếc lá rụng đưa như những cái chuông nhỏ.

Nguyệt Lăng bận rộn công việc nhà cả ngày. Cô cố gắng hoàn thành sớm nhất có thể. Bà chủ thấy lạ bèn hỏi:

- "Nguyệt Lăng con muốn đi đâu sao? "

- "Dạ có chút chuyện"_ Cô gật đầu đáp

Hàn phu nhân mỉm cười.

- "Lăng Lăng con đã lớn rồi"

Lăng Lăng nhanh chóng tắm rửa thay đồ, cô vừa chuẩn bị đi khỏi thì đụng trúng Cậu chủ, anh đưa mắt nhìn cô từ trên xuống dưới khiến cô hơi chột dạ.

Lăng Lăng mặc 1 bộ váy hồng nhạt ngắn bó sát eo, tóc thả xoã vai, cô muốn đi quyến rũ người ta thì có? Đi gặp mặt bạn cần gì trang điểm thế này! Anh nhìn là muốn ăn cô luôn rồi.

- "Tôi rồi còn muốn đi đâu? "

- "Em. Em đi ra ngoài gặp bạn cũ?"

Không xong rồi. Sao nay cậu chủ lại về sớm thế không biết, cầu trời đừng cho cậu chủ phát hiện cậu ấy mà biết cô hẹn với đàn ông kiểu gì cũng bị cấm túc.

- "Tôi đưa em đi"

Hàn Thiên Lâm kéo tay cô ra phía cửa, trán cô đỏ mồ hôi

- "Khoan.. Khoan đã cậu? "

Anh nhíu mày nhìn cô

- "Chuyện gì? "

- "Hi hi. Em thấy không tiện đâu cậu? "

- "Sợ tôi biết được em bí mật hẹn hò với người khác à?"_ Ngón tay anh ấn nhẹ trán cô

"Ôi mẹ ơi" Sao cậu chủ biết. Nhất định cậu ấy đoán bừa. Cô vỗ ngực nuốt bọt ừng ực, cố gắng mỉm cười:

- "Cậu khéo đùa.. Em làm gì có"

- "Thật không? "

Hàn Thiên Lâm mặt sát mặt cô, tim cô đập mạnh như muốn nhảy khỏi lồng ngực. Đúng lúc đó thì bà chủ gọi, cô mừng rơn

- "Hừ. Đi cẩn thận nếu em bị mất sợi tóc nào tôi sẽ giết cả gia tộc nhà hần"

- "Dạ"_ Mặt cô méo xẹo nhìn tám lưng anh khuất dần.

Nguyệt Lăng không đi xe nhà cô quyết định đi tắc xi.

Vừa bước vào quán cô đã thấy 1 người con trai ngồi phía trong cạnh cửa sổ. Ở trong quán này mỗi mình hắn là nổi bật nhất. Đôi mắt nhắm hờ có lẽ anh ta ngủ, cô nhẹ nhàng ngồi xuống ghế

- "Đến rồi à? Trễ 5" đấy? "

Lăng Lăng giật mình lờ mờ hần

- "Anh làm tôi đau tim đấy?!"

- "Ồ vậy à? Rất xin lỗi vì tôi thấy nó rất thú vị _Hắn trả lời mặt tỉnh bơ

Nguyệt Lăng bị hổ vô cùng tức giận. Cô quát:

- "Tên chết tiệt nhà anh, anh đừng tưởng mình giàu có muốn làm gì thì làm! "

- "Cảm ơn cô đã khen!

- "Hự!

Hắn ta.. Dây thần kinh của hắn bị chập hay úng nước vậy. Rõ ràng là lời chê bai mà hắn dám cảm ơn. Ôi đau tim quá, nói chuyện lâu với hắn chắc ngày mai cô nhập viện 1 tuần mất.

- "Tôi không thêm tính toán với anh, tôi kêu đồ ăn"

Cô không thêm quan tâm với hắn nữa, dù sao cũng chỉ mời hắn 1 bữa cơm còn lại sẽ mặc kệ.

- "Hôm nay cô mời tôi phải không?

Cô gật đầu.

- "Phục vụ" _Hắn nhìn cô cười gian

Tên lưu manh này lại muốn giờ trò gì đây. Hắn thì thầm gì đó với tên bồi bàn, 1 lúc sau anh ta bước ra nói

- "Đồ ăn đã có chúng tôi sẽ bưng ra cho quý khách"

Lăng Lăng mặt xị nhìn hắn. Đến đồ ăn cũng kêu 1 mình, đồ nhỏ mọn.

Đồ ăn được bưng ra kì lạ thay không hiểu hắn gọi bao nhiêu nữa mà cái bàn nó cứ bị lấp đầy dần. Cô tròn mắt nhìn đồ ăn trước mặt mình, hắn ta định gọi cho heo ăn sao? Nhiều thế này ai ăn nổi.

- "Anh tính nuôi heo à? "

- "Tôi có sở thích là khi ai đó mời phải gọi thật nhiều! _Hắn nhún vai cười.

Cười? Vui lắm sao? Đúng là được nước làm tới, chiếc đĩa trên tay cô bị cô cầm mạnh tới nỗi gãy.

- "Ăn đi, ngon lắm"

Ngô Thừa Khúc gấp 1 miếng thịt to đưa tới trước mặt cô. Cô còn có tâm trạng mà ăn sao, bao nhiêu tiền mồ hôi nước mắt đi tong từ đây. Thật muốn khóc

- "Cái đồ heo, anh giữ mà ăn đi"

- "Cô nói ai heo" _Hắn ta lườm cô

- "Tôi nói anh đó! _cô cũng không vừa

- "Cô giỏi lắm, muốn chết à"

Lăng Lăng cứ nghĩ hắn ta sẽ đánh mình cô nhắm chặt mắt. Nhưng sao chẳng thấy cảm giác đau..??

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Bất ngờ

>< 2 tay che chặt mắt lại nhưng tiếp sau đó cô không thấy gì xảy ra. Lăng Lăng mới từ từ hé ngón tay ra, mở mắt nhìn..

Tên Thừa Khúc đó cười lớn nhìn cô. Bộ vui lắm sao?

Mặt Nguyệt Lăng chuyển sắc, cô vô cùng tức giận, đứng dậy quay lưng đi không thèm nhìn hắn.

Ngô Thừa Khúc nín cười hẳn hẳn cảm thấy mình có chút quá đáng vội vàng tính tiền chạy theo cô.

Rốt cuộc bữa ăn hôm nay do hắn mời.

Lăng Lăng vừa bức vừa tủi nhưng trời tối cô không biết đi đâu thấy có khu vui chơi ở đó vội vàng chạy tới. Cô muốn giải tỏa tất cả các nỗi buồn.

Ngô Thừa Khúc đi theo cô.

Khu vui chơi vẫn chưa đóng cửa cô vui hẳn lên. Nhớ hồi bé cô thường được mẹ dắt vô đây chơi nhưng giờ thì không còn được như vậy nữa. Mẹ cô đã ra đi bỏ lại cô một mình.

- "Vui không? "

Ngô Thừa Khúc đứng kế bên lên tiếng nhưng cô không để ý nhoen miệng cười đáp lại

- "Vui lắm hìhì"

- "Vậy đừng giận tôi nữa.. "

Câu nói vừa dứt, Lăng Lăng quay đầu lại nhìn người con trai đứng kế bên mình.

- "Bỏ đi tôi không giận anh chỉ không thích người khác trêu ghẹo quá đáng"

- "Vậy à"

- "Chúng ta đi chơi bắn súng đi" _ Lăng Lăng nháy mắt tinh nghịch.

Ngô Thừa Khúc nhú mồm, Lăng Lăng nhìn mặt nói:

- "Không thích à? "

Anh lắc đầu.

- "Đi thôi".

Thật ra không phải anh không thích mà là cái nháy mắt của Nguyệt Lăng khiến anh có chút bối rối.

Mỗi lần nhìn thấy cô anh đều cảm thấy rất vui vẻ. Lý do tại sao chứ?

Có lẽ đây là lần đầu tiên anh cảm thấy thân với 1 người con gái lạ.

Từ nhỏ anh đã phải ép mình vào khuôn phép của gia đình. Cha anh chỉ có mình anh là con trai sau này Tập đoàn sẽ do anh kế thừa, mọi quyền hành đều do anh nên anh rất ít được đi chơi thậm chí anh còn phải đi học những thứ anh không muốn học. Bạn bè anh còn không thể giao tiếp, chơi cùng được.

- "Này"

Tiếng cô gọi khiến anh thoát khỏi kí ức.

- "Sao? " _ Anh mỉm cười

- "Chẳng phải anh thích trêu người khác lắm sao. Bây giờ tôi với anh thi bắn nếu ai bắn trúng nhiều nhất người đó sẽ có thể đáp ứng được điều kiện của người kia. "

- "Ý cô là muốn gì cũng được".

- "Không. Nếu điều nào có thể làm được sẽ được đáp ứng. Cái đầu anh nghĩ bây tôi sẽ chết chắc" _ Lăng Lăng đánh nhẹ vào vai hắn.

- "Được thôi. Bắt đầu đi"

- "Let's Go. Tôi sẽ không thua anh haha"

Tiếng cười vang khắp khu vui chơi khiến cho những người nghe cũng cảm thấy vui lây.

Hàn Thiên Lâm kéo tay áo nhìn đồng hồ rất lâu, chốc chốc anh lại kéo tay áo. Dường như có điều gì rất quan trọng.

- "Thư ký đâu? "

- "Dạ thưa Chủ tịch.. " _ Hấn đáp ứng..

- "Tôi hỏi thư ký đâu? "

Tiếng quát lớn khiến cho người kia mặt tái mét, anh ta run lẩy bẩy quỳ sụp xuống.

Hàn Thiên Lâm quay mặt nhìn về phía cửa sổ nói:

- "Vô tích sự. Chuẩn bị xe cho tôi gấp"

- "Tôi sẽ đi chuẩn bị ngay"

- "Còn không mau cút đi"

Bóng dáng hấn bước ra ngoài khiến các nhân viên khác khiếp đảm. Bọn họ cho rằng Chủ tịch của bọn họ đang nổi giận lôi đình.

Tốt nhất là bọn họ không nên tới gần hoặc chọc ghẹo thì hơn.

Hàn Thiên Lâm tức giận nhìn cuộc gọi điện thoại đang nhấp nháy màn hình. Điều gì tới cũng tới.

Anh nhìn điện thoại sáng mà lòng day dứt, số điện thoại đó gọi hết cuộc này tới cuộc khác cho anh.

- "Alo anh nghe"

Đầu dây bên kia là giọng phụ nữ, người đó nói chuyện 1 cách yếu điệu.

- "Thiên Lâm còn không mau ra đón cô dâu sắp cưới của anh"

Thạc Uyên Hạ từ nhỏ sống trong nhung lụa ba cô ta là Chủ tịch tập đoàn lớn mạnh, mẹ cô ta là 1 trong những người có chức vụ lớn nhất. Cô rất được nuông chiều đặc biệt rất thích anh, Uyên Hạ vì có chút bệnh mà phải đi xa để chữa căn bệnh đó. Cô đã đi 10 năm rồi bây giờ đã tới lúc trở về rồi.

Từ lúc nghe tin cô ta về nước Hàn Thiên Lâm rất lo lắng. Nhưng không thể bỏ mặc cô ta, gia đình anh có mối quan hệ rất tốt với bố mẹ Uyên Hạ.

Thiên Lâm cố kìm nén nhẹ giọng đáp

- "Uyên Hạ hôm nay anh rất bận.. "

- "Suyt. Anh đừng nói gì cả"

Cô ta tay cầm ly cà phê nhấp 1 ngụm rồi đặt nó rơi xuống đất, chiếc tách vỡ tan. Khoé miệng nhếch lên.

Tiếng vỡ truyền qua loa khiến Hàn Thiên Lâm có chút giật mình.

- "Uyên Hạ em bình tĩnh. Nếu em không thích anh có thể gọi người tới đón" _

Thạc Uyên Hạ giọng day nghiến quát:

- "Hàn Thiên Lâm em cho anh 15" để anh vác mặt tới đây. Không thì đừng trách em độc ác. "

- "Em.. "

Tút tut. Đầu dây đó cúp máy luôn.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xìn Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Cô gái lạ

Nguyệt Lăng nhìn bầu trời cô cảm thấy mình đi hơi lâu chắc có lẽ phải về thôi.

Hôm qua vui chơi quá đà cô ngủ quên mất tựa vào hần khiến sáng nay cả người hần đau ê ẩm.

- "Sao hôm qua không gọi tôi"

Hần mỉm cười đáp

- "Thấy cô ngủ ngon không nữa"

Lăng lăng nhú mảy liệu hần có làm gì mình không nhỉ?

Ngô Thừa Khúc thấy thái độ của cô kì lạ mới lên tiếng:

- "Yên tâm tôi không làm gì" cô. Muốn về nhà? "

Cô gật đầu.

- "Vậy tôi đưa cô về! "

Thừa Khúc đứng dậy cầm tay cô bất ngờ khiến cô giật mình vội rút tay lại, phản ứng của cô khiến anh cảm thấy mình hơi lỗ mãng.

- "Xin lỗi nếu cô thấy tôi hơi quá đáng"

- "Không sao. Tôi hiểu mình đi thôi" _ Lăng Lăng mỉm cười

Tối qua cô ta bận làm thủ tục lịn tinh nên anh chưa đi đón được.

Hàn Thiên Lâm sau khi về phòng thay y phục anh lập tức lái thẳng tới sân bay.

Đón phụ nữ là điều anh chưa làm với bất kì ai ngoài mẹ. Nếu không phải vì bất đắc dĩ thì Uyển Hạ cũng đừng mong anh sẽ tới rước cô ta

Sân bay

Uyển Hạ muốn mình phải thật xinh đẹp trước mặt Thiên Lâm không biết cô ta đã phủ bao nhiêu lớp son phấn nữa.

Tay kéo va li đi xuống sảnh ánh mắt liếc nhìn xung quanh tìm kiếm bóng dáng ai đó.

Kia rồi!

Ánh mắt Uyển Hạ sáng rực khi nhìn thấy Thiên Lâm mặc vec từ xa bước tới. Cô ta đứng lại chín chu trang phục sao cho thật hoàn hảo.

Mọi người biết không cô ta mặc chiếc váy xẻ ngang đùi cộng thêm đôi guốc cao 15 phân cô ta muốn thi người mẫu chẳng? (:

- "Thiên Lâm em ở đây"

Cô nàng vẫy vẫy tay tru tréo tên anh khiến cho mọi người xung quanh cũng phải nhìn.

Thiên Lâm đẩy gọng kính thời trang đưa mắt nhìn đứa con gái đang vẫy tay với mình. Là Uyển Hạ.

Thiên Lâm từ tốn bước tới

- "Hạ Hạ không cần phải xúc động mạnh"

Cô ta nhoẻn miệng cười, bàn tay nhanh chóng khoác lấy tay anh gương mặt đầy mãn nguyện

- "Lâm Lâm có biết người ta chờ bao lâu rồi không?"

Uyển Hạ vờ giận dỗi, cô ta xị môi lườm anh

- "Nếu không chờ được sao không tự về" _ Thiên Lâm lãnh đạm trả lời vội vàng gạt tay cô ta ra

- "Sao anh vẫn lạnh lùng với em thế? Biết em nhớ anh lắm không?"

- "Cô nhớ ai tôi không có quyền, tôi đã tới như lời hẹn còn đi hay không là quyền của cô"

Thiên Lâm quay lưng bỏ đi khiến cô ta há hốc mồm

- "Thiên Lâm..anh.. "

Câu nói khiến mặt cô ta méo xệch. Cô ta giậm chân bình bịch vội vàng chạy theo anh

Thiên Lâm cứ nghĩ cô ta sẽ không đi theo anh vì thể diện. Vậy mà.. Có lẽ anh đoán nhầm con này rồi

Có lẽ nó khùng thiệt, anh đã từng gặp qua rất nhiều phụ nữ duy nhất cô ta là lì lợm nhất.

Không ai mời mà cô ta tự mở xe ngồi kế bên anh

- "Không phải taxi rất rẻ sao? "

- "Taxi rẻ nhưng đi với anh an toàn hơn" _ Uyên Hạ thông thả lời điện thoại ra nghịch

Đúng là nói chuyện với những đứa mặt dày giống như nước đổ lá khoai.

Suốt quãng đường đi anh cứ ngỡ cô ta sẽ dán mắt vào cái điện thoại nhưng bây giờ mục tiêu là anh. Lái xe mà bị nhìn chăm chăm như vậy anh cảm thấy không vui.

- "Mặt tôi có dính cái gì à?

Câu nói đó khiến cô ta giật mình

- "Không em chỉ là muốn ngắm anh chút"

Mãi đôi co với cô ta anh súyt nữa quên mất rốt cuộc cô ta muốn anh đưa đi đâu

- "Muốn thuê khách sạn ở không Uyên Hạ? "

- "Không cần đâu nhà anh rất rộng mà"

Anh đập tay mạnh vô lăng khiến cô ta súyt ngã vô cạnh xe. Tại sao lại là nhà anh

- "Hà hạ anh biết nhà anh rất rộng nhưng em sẽ ở không quen"

- "Anh yên tâm em đã gọi điện cho bác gái rồi"

Ặc mẹ muốn bức trên anh sao?

Sau khi lái xe đưa Nguyệt Lăng trở về Thừa Khúc yên tâm rồi đi.

Hai tiếng sau Thiên Lâm và cô ta đã về tới nhà

Lăng Lăng nghe tiếng còi xe vội vàng chạy ra mở cửa, Lăng Lăng vui mừng vì anh đã về. Cánh cửa vừa mở đập vào mắt cô là 1 đứa con gái ăn mặc đẹp hết chỗ chê đặc biệt là vô cùng ssao?, chiếc váy xê đùi ngắn cũn cỡn cùng với chiếc guốc cao.

Cô ta nhú mồm nhìn cô quát:

- "Nhìn cái gì? Còn không mau mở cửa to ra cho Lâm Lâm đỗ xe"

Lâm Lâm? Là anh sao. Nhưng.. Người con gái này là sao?

- "Còn ngây ra đó làm gì! Còn không mau đưa bồn tiểu thư vào nhà uống nước có biết tôi xài mỹ phẩm rất đắt không? _ Cô ta quát

Hừ.. Đồ con gái không đàng hoàng cô thâm chủi.

Thiên Lâm không nói gì bước thẳng vào nhà. Cô ta thấy vậy vội vàng chạy theo như kẻ bám đuôi.

Còn lại một mình Nguyệt Lăng lủi thủi khép cổng lại sau đó cô bước về phòng với tâm trạng ủ rũ.

- "Thiên Lâm em đói rồi"

- "Cô đói kệ cô mắc gì tới tôi, tôi rất bận"

Thiên Lâm vội vàng bước lên phòng, anh muốn thoát khỏi con đĩa đói đó.

- "Anh"

Con nhỏ tức ói máu nhưng không làm gì được. Haiza nó lại gọi Lãng Lãng ra.

- "Nhỏ osin lúc này đâu ra tao biểu"

Lãng Lãng vội vàng xuống dưới, cô ta chỉ tay xuống cái va li chà bá của cô ta ý là bảo xách va li.

Lãng Lãng lẳng lẳng xách đồ nó lên phòng Thiên Lâm.

Anh đang cởi áo đột nhiên cô mở cửa

- "Ai? "

- "Là em"

Thì ra là Lãng Lãng anh cứ tưởng là con khủng đó mở cửa.

"_ Lãng Lãng xách đồ để kể bên vội lên tiếng

- "Thiên Lâm cô ta là ai? "

- "À cô ta là con gái của người bạn ba mẹ anh"

Anh vẫn tiếp tục thay áo không để ý tới thái độ của cô.

Cô giận dữ vứt thẳng vali lên giường anh, đóng mạnh cửa cái rầm.

Anh nhìn cánh cửa mà tội nghiệp cho nó

- "Giận rồi sao? "

Thử hỏi có 1 người con gái khác tới nhà người con trai bạn yêu thương ở chung bạn có tức không? -.-

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Hôn ước

Lãng Lãng bước xuống nhà con nhỏ đó ngồi trên ghế xa lông xem ti vì 1 chân gác chéo. Nó thấy cô vội giật giật kêu

- "Ê con nhỏ người hầu vô bếp lấy tao ly nước "

- "Nước gì? _ Cô thân nhiên đáp

- "Thì là nước"

- "Thì tôi đang hỏi cô cần nước gì?"

- "Tao cần nước"

- "Nước gì mới được" _ Cô trả lời mặt tỉnh bơ.

- "Mày.. Ôi mẹ ơi đau tim quá"

Đòi co với cô thà nó tự lấy còn hơn. Con nhỏ đó tức giận nó đứng dậy tự vô lấy nước lun. Cô cười thầm. Đáng đời

Lâm Phu nhân bận việc giờ mới trở về nhà

Uyển Hạ thấy bà như vợ được vàng ươm ọ bước tới già bộ khóc lóc giống như ai hành nó vậy.

Phu nhân lo lắng lau nước mắt nó hỏi:

- "Uyển Hạ con sao thế? "

- "Bác ơi con bị ăn hiếp đó huhu"

- "Ai ăn hiếp con? " _ Bà đỡ cô ta ngồi xuống

Được nước cô ta làm tới, cô ta chỉ tay về phía Nguyệt Lăng. Hàn Phu nhân nhìn Lăng lăng, cô vội lắc đầu.

- "Sao có thể là Nguyệt Lăng được"

Cô ta nũng nịu nói

- "Nó là nha hoàn mà lại trả treo với con ghê lắm đó Bác"

- "Mặc dù Nguyệt Lăng là người ở nhưng ta coi nó như con con cũng đừng giận con bé làm gì cả"

Thì ra bà ấy vẫn đứng về phía cô. Hàn Phu nhân biết rõ tính tình của Thạc Uyển Hạ, luôn làm theo ý của mình không bao giờ nhận mình sai.

- "Còn anh Thiên Lâm nữa bác luôn lạnh nhạt với con "

Hàn Phu nhân vỗ vai cô ta trấn an

- "Con yên tâm bác sẽ nói chuyện với nó"

Khoé môi cô ta khẽ nhếch lên. Kế hoạch đã thành công nếu bà ấy can thiệp Hàn Thiên Lâm sẽ phải nghe theo

Bà buông cô ta ra tiến về phía Lăng Lăng

- "Con có thấy cậu chủ đâu không? "

- "Dạ cậu ấy ở trên lầu"

Sau khi bà ấy đi con nhỏ kia bắt đầu giờ thói báto nạt nó bước tới túm tóc cô giật mạnh

- "Nãy mày còn trả treo tao tao còn chưa xử mày đâu. Khôn hôn thì cẩn thận tao"

- "Cô buông tôi ra" _ Nó giữ chặt tóc hét lên

- "Mày giỏi lắm mà! Tao nói cho mày biết tốt nhất mày nên nghe lời chút đi, khi nào tao kết hôn với cậu chủ của mày _ Cô ta trợn mắt nhìn cô _ Thì mày liệu hôn"

- "Cô lấy cậu chủ? "

- "Đúng vậy! Mày nên nhớ kĩ mày chỉ là người ở làm sao mà so được với tao"

Thạc Uyển Hạ đẩy mạnh Lăng Lăng khiến cô té đập mạnh lưng vô tường.

Nó bật cười, nụ cười chua xót cô ta nói rất phải dù sao nó cũng chỉ là 1 con ở làm sao có thể so với cô ta.

Cậu chủ lấy cô ta? Thật nực cười. Cô không tin. Dối trá, tất cả đều dối trá. Nguyệt Lăng gần như kiệt sức, cô nằm trong phòng rất lâu.

Tại sao cô lại không hỏi anh về vấn đề này. Có lẽ anh bị ép thì sao?

Hàn Thiên Lâm không may nghĩ chuyện gì xảy ra, anh cứ nghĩ đưa cô ta về đây có thể giúp bố mẹ anh hài lòng, mọi chuyện êm xuôi.

Hàn Phu nhân mở cửa phòng, anh thản nhiên nằm đọc sách.

- "Thiên Lâm Hạ Nhi nói con lạnh nhạt với nó. Không phải lúc bé 2 đứa rất thân sao? "

Lại chuyện xưa lác xư lơ rồi mẹ anh cứ lời ra kẻ. Quyền sách trên tay anh bị anh ném sang 1 góc.

- "Mẹ. Đó là lúc bé bây giờ con lớn rồi làm sao có thể như lúc đó được. Và lại em ấy là con gái con không muốn bị nói đâu"

- "Nhưng gia đình ta có hôn ước, con muốn làm trái sao? Con làm vậy Hàn Gia sẽ rất có lỗi với gia đình con bé" _ Bà vẫn nhẹ giọng giải thích

- "Mặc kệ. Con không muốn lấy nó vậy thôi"

Anh chỉ tay vào chiếc va li nằm dưới đất nói:

- "Mẹ nhanh chóng sai người quăng nó ra khỏi phòng con đi"

- "Con.. "

Hàn Phu nhân vô cùng tức giận. Bà không nói gì bước ra khỏi phòng, trước khi đi còn nói thêm 1 câu: "Con không lấy cũng phải lấy! "

Bốp... Tất cả mọi thứ trên bàn đều bị anh hất rơi tung toé xuống đất, chiếc va li bị anh kéo ra khỏi phòng.

Nguyệt Lăng sau khi cảm thấy tâm trạng tốt hơn cô đứng dậy xuống dưới chuẩn bị bữa ăn.

Con nhỏ đó có vẻ rất đói nó kêu gào ầm ĩ khiến cô rất bức

- "Con người hầu kia nhanh nấu cơm đi tao đói rồi"

- "Muốn tao trừ lương hả? "

Cứ hét cho đã đi để xem cô trả đũa ra sao:))

1 lúc sau cô bụng thức ăn ra để bịt mồm nó. Nó thấy đồ ăn sáng mắt lên vội cầm đũa gấp lia lịa.

- "Phụt" _ Cô ta phun thức ăn tung toé

- "Sao cô lại lăng phí đồ ăn thế? " _ Lăng Lăng cười thâm trong bụng

- "Mày.. Mày có biết nấu không vậy? Sao món gà này lại cay quá vậy? Đây là bò bít tết sao? Mặn quá. Mày tính cho heo ăn hả con kia?

Cô ta vội vàng uống 1 ngụm nước, ai dè nó chua lét, cô ta hất mạnh chiếc cốc xuống sàn.

Lúc này đầu cô ta muốn bốc khói. Rõ ràng là nó bị chơi 1 vỏ rất đau.

- "Xin lỗi quên không nói với cô cốc nước tôi pha chanh tôi quên đồ đi"

Thật ra là cô cố tình đổ thêm nguyên liệu vào thức ăn cô biết con nhỏ đó sẽ uống nước lên đã pha chanh vào nước. Hehe mỹ nhân kế:~

- "Mày.. Có phải mày cố tình không? "

Nó cười mỉa mai, đáng đời cô lắm.

- "Tôi không dám, do tôi không biết khẩu vị của cô nếu cô muốn ăn theo ý mình thì tự vô bếp mà nấu"

- "Mày.. "

Con nhỏ mặt đỏ bừng rót nước uống cho hạ hỏa.

Nó nhún vai vội vàng bỏ đi. Có kịch hay để coi rồi.

Thạc Uyển Nhi sờ cái bụng đói của mình. Chẳng lẽ lại phải nhịn đói sao cô ta không muốn.

Tự mình nấu ư? Cô ta còn không biết cầm dao thái:~

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Đố kị (1)

Hạ Uyển vô cùng tức giận nó quyết định tìm anh để méc.

Cạch cạch. Uyển Hạ gõ mạnh cửa phòng Thiên Lâm nhưng không ai đáp lại.

- "Thiên Lâm anh có ở trong đó không? Mở cửa cho em"

Vẫn là sự im lặng. Cô ta vẫn kiên nhẫn gõ cửa.

Hàn Thiên Lâm cảm thấy rất phiền, anh muốn ngay lập tức đuổi cô ta ra khỏi nhà.

Thiên Lâm tức giận đập chiếc gối mạnh về phía cửa.

Tiếng "ầm" mạnh vang lên khiến cho cô ta giật mình.

- "Anh không mở em phá cửa đó"

Miệng nói nhưng mồm không dám làm, cô ta làm sao đủ sức phá cánh cửa chắc chắn như thế này.

- "Anh mở cửa đi em, hết con người hầu giờ lại tới anh muốn bức em".

Nghe thấy chữ " người hầu" anh thoáng động dậy, Thiên Lâm đứng dậy tiến về phía cánh cửa.

Cánh cửa bật mở, mắt cô ta sáng rực.

- "Cô nói người hầu bức cô? " _Anh gặng hỏi

- "Là con nhỏ Nguyệt Lăng đó"

Cô ta được nước làm tới, ông ọ nhìn anh

- "Sao anh khiến người ta gọi hoài vậy? "

Uyển Hạ nũng nịu như con mèo ngoan dụi dụi vào người anh, Thiên Lâm hờ hững đẩy cô ta ra

- "Nếu là người phụ nữ thì xin hãy tự trọng"

Cô ta há hốc mồm nhìn anh, lần đầu tiên có người dám nói vậy với cô.

Anh nói tiếp:

- "Tốt nhất là em đừng động chạm gì đến cô ấy"

"Cô ấy"- chính là nữ Nguyệt Lăng nhà ta, máu ghen nổi nên cô đập cửa mạnh

- "Chẳng lẽ nó quan trọng hơn em,nó cũng chỉ là 1 con hầu không hơn không kém"

- "Đúng vậy,nhưng tôi vẫn yêu cô ấy!" _ Thiên Lâm hờ hững trả lời

- "Anh... "

Uyển Hạ bây giờ như bị người ta tạt gáo nước lạnh vào mặt. (T/g: Thức tỉnh đề emmm) Người con trai cô yêu thầm bấy lâu nay không ngờ lại lạnh lùng tới vậy.

- "Bây giờ thì biến đi"

Dứt lời anh xoay người đi,mặc kệ cô ta đứng trước cửa anh đi tìm Lăng Lăng của anh.

Hàn Thiên Lâm bước xuống nhà thấy Nguyệt Lăng đang dọn dẹp anh cũng bước tới phụ cô 1 tay nhưng lại bị người ta đẩy ra. Thái độ hờ hững của Nguyệt Lăng khiến anh không vui.

Cô giận sao? Giận vì anh đưa người con gái khác về nhà phải không?

- "Lăng Lăng chắc em mệt lắm, để anh giúp 1 tay"

- "Xin cậu chủ đừng phiền em dọn dẹp, em tự làm được"

Anh mặc kệ cô không đồng ý, anh lôi mạnh cô về phía mình:

- "Em giận anh vì cô ta phải không? "

Lăng Lăng lắc đầu nguây nguậy.

- "Vậy sao nay sắc mặt em kém vậy" _Anh kéo cô ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh

- "Em thấy cậu chủ với cô chủ tương lai rất hợp nhau"

Nguyệt Lăng cố gượng cười, nụ cười của cô không có chút niềm vui nào, Thiên Lâm tím mặt lườm cô

- "Ai là cô chủ tương lai! Anh sẽ không cưới cô ta đâu? " _ Thiên Lâm nói đầy tức giận

- "Thật sao? "

- "Tất nhiên" _ Anh nói chắc nịch.

- "Em đúng là dở mà, mấy việc này đâu có liên quan tới 1 đứa người ở như em"

Nguyệt Lăng cười nhạt đứng dậy rời đi nhưng Hàn Thiên Lâm cản lại

- "Em hiểu lầm rồi, đó là do bố mẹ định ước chứ anh không hề yêu cô ta"

- "Vậy anh yêu ai? " _ Lăng Lăng ngây thơ hỏi

Hàn Thiên Lâm đỏ mặt, Nguyệt Lăng gỡ cánh tay của anh ra nhưng anh càng nắm chặt. Cánh tay anh ôm lấy phía sau lưng cô, kéo mạnh cô về phía mình. Thiên Lâm hôn cô đầy tức giận, anh như muốn nuốt luôn đôi môi xinh đẹp này.

Trong thâm tâm Nguyệt Lăng muốn kháng cự nhưng con tim cô lại không cho phép.

Phía xa xa có 1 người nhìn 2 bọn họ đầy tức giận, bàn tay nắm thành quyền, hai hàm răng cọt mạnh vào nhau.

- "Hàn Thiên Lâm anh đừng hòng thoát khỏi tôi"

Nguyệt Lăng mỉm cười rạng rỡ, cô có thể nắm chắc tình cảm của cậu chủ đối với cô rồi.

Hôm nay trời nắng chói chang, Lăng Lăng phải làm rất nhiều việc trong nhà cũng may có mấy người phụ giúp không thì cô tốn thọ sớm quá.

Con nhỏ vênh vác kia thì chẳng phải làm gì, nó suốt ngày đi chơi, sơn vẽ móng tay, tay cầm điện thoại, đúng là những người như nó sướng như tiên chỉ ngồi mà hưởng thụ.

Lăng Lăng đang xách bình tưới cây ra ngoài vườn thì Uyển Hạ gọi giật lại

- "Con nhỏ người hầu kia ra đây cho tao"

- "Chuyện gì thưa cô" _ Nó không muốn đắc tội với bà chủ nên vẫn lễ phép với cô ta.

- "Tao bảo mày giặt đồ cho tao mày giặt chưa? "

Uyển Hạ tròn mắt lườm cô

- "Tôi đã giặt và phơi rồi"

- "Đi lấy đồ cho tao"

- "Cô tự đi mà lấy tôi còn bận tưới cây"

- "Mày dám trả treo với tao à? "

- "Tôi không phải người hầu của cô, tôi chỉ chăm sóc cho những người biết tôn trọng chúng tôi"

- "Mày.. "

Con nhỏ đó tức giận giáng cho cô 1 cái bạt tai. Bình tưới rơi mạnh xuống đất, Lăng Lăng ngã mạnh xuống nền đất.

Rõ ràng là cô ta có ý để hành hạ Lăng Lăng. Hôm qua cô ta chính là người nhìn thấy Nguyệt Lăng và Thiên Lâm hôn nhau.

- "Dám dạy đời tao à? Đồ dơ bẩn, cóc ghè mà đòi trèo mâm sơn."

Nguyệt Lăng chỉ dám nhin, dù gì cô ta cũng là khách, cô cần được tay cô ta và đẩy mạnh.

- "Đừng nghĩ thân phận cao quý muốn làm gì thì làm, tôi cũng là con người đừng để tôi ra tay với cô"

Cũng may Hàn Thiên Lâm thấy anh chạy tới căn con nhỏ điên kia lại. Anh ôm chặt lấy cô càng khiến nó điên hơn.

- "Hàn Thiên Lâm anh dám bảo vệ cô ta"

- "Cút"

Mặt anh đỏ bừng sát khí, Hàn Thiên Lâm giận dữ ôm Nguyệt Lăng vào nhà.

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Party(1)

Mặc dù Thạc Uyển Hạ cố gắng tiếp cận Hàn Thiên Lâm nhưng cô ta chỉ nhận được cái nhìn lạnh lùng và ghê lạnh của anh.

Cô ta luôn tự hỏi mình vì sao Anh không yêu thích một người xinh đẹp và có địa vị bậc cao ngang hàng với Anh mà lại đi thích con nhỏ Nguyệt Lăng nhà quê đó.

Thạc Uyển Hạ là ai chứ? Hàn Thiên Lâm chắc chắn chỉ là bị con nhỏ đó bỏ bùa mê thuốc lú nên nhất thời không quan tâm tới cô.

- "Nguyệt Lăng cô ra đây cho tôi"

Nguyệt Lăng đang dọn dẹp trong nhà nghe tiếng cô ta gọi mình thì có hơi giật mình. Thạc Uyển Hạ này là người khó lường cô ta mưu mô xảo quyệt vô cùng.

- "Cô tìm tôi có chuyện gì? "

- "Đi shopping với bốn cô nương?"

Cô ta ngước dài nhìn Lăng Lăng"

- "Xin lỗi. Tôi rất bận nếu cô thích có thể nhờ bác tài xế của nhà họ Hàn đưa cô đi" _ Nó đáp, quay lưng bỏ đi thì cánh tay bị giật lại

- "Tao nói là mày chứ không muốn ai khác? "

- "Nhưng tôi không thích! "

Cô nằng nặc bỏ đi nhưng vẫn chịu số phận bị sai khiến. Đúng lúc đấy thì Hàn phu nhân có mặt, Lăng Lăng chỉ là osin sao dám kháng lệnh trước mặt phu nhân.

- "Thạc tiểu thư chúng ta chuẩn bị đi thôi"

Con nhỏ nhếch môi đầy ngạo nghễ, nó chạy tới chỗ bà khoác tay về mặt đầy nũng nịu.

- "Ai ya bác gái bác biết không cô hầu Nguyệt Lăng này không biết phép tắc gì cả? Còn dám cãi lại con huhuhu. "

Về mặt Hàn Phu nhân trầm hắc. Bà vỗ nhẹ tay cô ta trấn an và mỉm cười

- "Nguyệt Lăng rất hiểu chuyện có thể nó chưa quen con "

- "Vậy sao? "

- "Đúng vậy, tại tôi chưa hiểu gì về tiểu thư" _ Nguyệt Lăng nhanh nhẩu đáp

Ánh mắt ả ta lờm cô như muốn nói "không nghe lời thì tao sẽ nói sự thật"

- "Cũng trễ rồi con mau đi đi"

- "Dạ. Con đi đây"

:)) Lăng Lăng đứng dậy cúi chào rồi bước ra ngoài với cô ta.

Trên xe

- "Có vẻ mày rất sợ bác gái? "

-..-

- "Mày nên cẩn thận không tao sẽ móc hết những gì về mày" _ Con nhỏ nói giọng đầy đe dọa.

- "Đừng được nước làm tới"

- "Mày nói gì? "

- "Tôi nói cô bớt nói lại"

Xuống xe con nhỏ đó bước vô cửa hàng nó mua đủ thứ trên đời, cái gì nó thấy thích thú cũng mua. Nó cố tình hành hạ cô thân bại danh liệt đây mà, đồ đồ này chứa đâu cho nổi.

Sau khi Thạc Uyên Hạ thanh toán tiền xong cô ta nhìn cô về bực bội.

- "Xách hết cho tao"

Lăng Lăng ái ngại nói:

- "Nhiều vậy tôi không thể"

- "Không được cũng phải được"

- "Cô cố ý "

- "Tao là chủ tao thích gì thì tao làm mày là con ở chỉ cần làm theo"

- "Nói lại lần cuối: " tôi không xách".

Quá đáng. Đừng tưởng nó hiền mà được nước làm tới. Đã đọc Tức Nước Vỡ Bờ chưa tiểu thư??

Con nhỏ dơ tay tính túm lấy cô thì Bỗng 1 bóng người cao ráo lướt qua phía 2 người họ. Con nhỏ đó mắt tròn tròn nhìn người đàn ông trước mắt.

- "Ngô Thừa Khúc.. Sao Anh ở đây? "

Nguyệt Lăng cũng ngạc nhiên không kém. Thừa Khúc chăm chú nhìn cô, bàn tay gạt tay con nhỏ kia ra rồi cô ra sau lưng lưng nói:

- "Đừng có làm mất thanh danh mình như vậy chứ đại tiểu thư? "

- "Anh nói gì? "

- "Tôi đã thấy all rồi. Cô nên coi chừng tôi"

Thạc Uyên Hạ cười lớn:

- "Ngô Thừa Khúc Anh thích cô ta? "

Hắn im lặng không đáp rồi thì Nguyệt Lăng đi mất.

Lại thêm 1 người nữa thích con nhỏ đó?!!

Nhân dịp lễ đính hôn sắp tới của nhà họ Hàn và họ Thạc Hàn phu nhân muốn mở tiệc để chào đón con dâu tương lai.

Hàn Thiên Lâm phản đối vô cùng kịch liệt nhưng cũng không thể hủy bỏ hôn ước được.

- "Nguyệt Lăng "

Thiên Lâm gõ cửa phòng cô nhưng không thấy cô đáp lại.

- "Nguyệt Lăng là Anh đây"

Lại là sự im lặng.

Cạch.. Anh đẩy cửa bước vào.. Căn phòng trống vắng không thấy cô. Cô đi đâu rồi? Anh tìm cô muốn nói về vấn đề cho cô tham gia bữa tiệc với tư cách là người anh yêu mà không thấy cô đâu.

Anh bước khỏi phòng thấy con nhỏ Uyên Hạ khẽ gọi

- "Uyên Hạ "

Con nhỏ được đếm xỉa vui như vớ được vàng, cười tươi đáp

- "Anh cần em giúp gì sao? "

- "Em thấy Nguyệt Lăng không? "

- "Không biết. "

Anh nhú mày bỏ đi.

- "Ồ. Ồ.. Hừ.. Bực bội "

Cứ tưởng anh ấy quan tâm à hoá ra là tìm cô ta. Thật tức chết. Không sao dù sao cuối cùng anh cũng cưới cô mà thôi.

Bữa tiệc tối nay sẽ thú vị lắm..

Bên lề: Chap này không hay m.n thông cảm cho au nha. Lâu ời tác giả đi học nên không viết nên giờ viết lại không được hay.

- Thân ái-

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Party(2)

Nguyệt Lăng buồn rầu ngồi trên xích đu, ánh mắt cô nhìn về phía xa (đây là chiếc xích đu hồi nhỏ của Hàn Thiên Lâm). Cô không hiểu vì sao cuộc đời lại đối xử với cô không công bằng như vậy.

Từ nhỏ cô đã thiếu đi sự yêu thương của cha mẹ, bị lừa gạt bán đi. Bây giờ ngay cả người mình yêu thương nhất cô cũng không với tới nổi.

Rốt cuộc cô tồn tại để làm gì cho tới bây giờ??

Suy nghĩ lung tung thì Hàn Thiên Lâm từ xa bước tới. Anh vẫn như vậy. Vậy rất ân cần, ầm áp với cô, làm sao cô có thể bớt yêu Anh đây?

- "Nghĩ gì vậy bé yêu" _ Anh cười bẹo má cô rồi ngồi xuống bên cạnh

- "Không có gì ạ. Em chán nên ra đây hóng gió"

Nguyệt Lăng ngược mắt lên nhìn người đàn ông trước mặt mình. Cô mỉm cười khẽ hỏi:

- "Hàn Thiên Lâm nếu sau này anh và em không thể ở bên nhau anh sẽ nghĩ gì? "

Mặt anh tối sầm này, anh cầm chặt lấy tay cô háng giọng

- "Không cho phép em nói như vậy. Có phải vì Thạc Uyên Hạ không?. Em yên tâm anh và cô ta sẽ không thể bên nhau. "

- "Bữa tiệc tối nay.. "

- "Em sẽ đi với anh! "

- "Nhưng.. "

- "Không nhưng nhị gì cả, nghe lời anh. Ngoan"

Anh ôm Nguyệt Lăng để cô dựa người vào vai mình. Cô gái nhỏ bé này đã chịu quá nhiều tổn thương, anh muốn là bờ vai vững chắc cho cô dựa vào

Thạc Uyên Hạ vui mừng khi nhận được bộ y phục dành cho bữa tiệc ngày hôm nay. Cô muốn mình xinh đẹp, nổi bật nhất đặc biệt là sánh với con trai của tập đoàn lớn Hàn Thiên Lâm.

Cô muốn tất cả mọi người biết rằng cô là vợ sắp cưới cũng chính là Phu nhân của Hàn gia sau này. Đừng hòng ai tranh cướp của cô.

- "thiếu phu nhân(con dâu của phu nhân tức là mẹ chồng)? "

- "Sao? "

- "Cậu chủ dặn cô tối nay đi trước cậu ấy có việc sẽ đi sau"

Rầm. Bàn tay mịn màng in mạnh xuống bàn. Gương mặt cô ta đầy tức giận.

- "Có việc bận.. " _ Thạc Uyên Hạ bật cười lớn. - "Rốt cuộc bận hay đi cùng con nhỏ Hồ Ly kia. Hàn Thiên Lâm anh đợi đấy"

- "Cáo giả giả dạng nai tơ)). Mày sẽ biết tay tao"!!

Nguyệt Lăng được anh đưa tới một cửa hàng Spa rất lớn. Có người ở đó đã chờ sẵn, họ mở cửa cúi đầu chào cô.

Đây là lần đầu tiên cô đến một nơi như vậy, được tôn trọng cô thoáng giật mình.

Hàn Thiên Lâm ôm eo cô đi vào. Anh là khách hàng Vip của cửa hàng. Từ xa Trịnh Nhu đã cười tươi bước tới:

- "Không biết con gió nào đã đưa Hàn thiếu tới đây"

Hàn Thiên Lâm cũng đáp trả không kém:

- "Tôi cũng không biết là con gió nào, tôi đoán là nó biết nghĩ cho cô khi mời tôi đến"

- "Anh vẫn như vậy"

- "Cảm ơn."

Trịnh Nhu nhìn chằm chằm Nguyệt Lăng. Cô e thẹn cúi đầu

- "Hàn thiếu phu nhân tương lai đây sao, thất kính rồi"

- "Không.. Tôi là.. "

Nguyệt Lăng định giải thích thì anh đã nói chen lời cô

- "Đúng vậy. Cô ấy còn trẻ con cô thông cảm"

- "Ồ". _ Trịnh Nhu mỉm cười _ "tôi rất vinh hạnh. Anh muốn chúng tôi làm gì nào? "

- "Làm đơn giản thôi miễn sao cô ấy đẹp "

- "Dạ. Chúng tôi sẽ làm theo yêu cầu của Hàn Thiếu. Phiền anh ngồi ngoài đợi"

- "Được, Tôi chờ em"_ Hàn Thiên Lâm quay lưng bước ra ngoài

Bạn đang đọc truyện *Cậu Chủ Xin Tha Cho Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

